Váš Žurnál čítajte aj na internete: www.zurnaly.sk

GALANTSKÝ A ŠALIANSKY

ŽURNÁL 1.

vychádzame už od r. 1996!

... váš regionálny časopis, ktorý sa dobre číta...

Ročník XXX. • FEBRUÁR 2026 • časopis pre občanov okresov Galanta a Šaľa

Viliam Rigo, starosta z Veľkého Grobu, sa v redakčnom rozhovore zamýšľa nad tým, že štát by mohol menej komplikovať život slovenským samosprávam /str. 4

Za uplynulé tri roky mandátu súčasného primátora Petra Koleka získala Galanta najviac peňazí – vyše 10 miliónov eur. Je to najúspešnejšie obdobie v histórii mesta! /str. 17

V minulých týždňoch Najvyšší súd SR potvrdil, že Štefan Harabin sa nedopustil žiadneho trestného činu a je teda nevinný v prípade schvaľovania ruskej invázie na Ukrajinu. /str. 12

„Musím so smútkom konštatovať, že ľudia sú znechutení, sklamaní a frustrovaní z politiky," hovorí Mgr. Adrián Macho, šoporniansky starosta. /str. 10

Premiér Maďarska Viktor Orbán odmieta ďalšie nalievanie peňazí do Ukrajiny / str. 19

Miroslav BRUISE Žilka zo Serede s tanečnou skupinou Old School Brothers oslavuje okrúhle jubileum

Old School Brothers

Svoje miesto pod tanečným slnkom si musel tvrdo vydrieť. Nechýba mu talent, ale iba ten nestačí k tomu, aby uspel vo svete, ktorý miluje. Pridanou hodnotou rodeného Seredčana Miroslava BRUISE Žilku je i príjemné vyžarovanie, pokora a skromnosť. S tanečnou skupinou Old School Brothers majú za sebou a iste aj pred sebou skvelú kariéru a už onedlho oslávia okrúhle jubileum. Odkiaľ sa vzala jeho láska k tancu, čo úžasné dosiahol a kam sa budú jeho kroky uberať, prezradil v našom rozhovore.

• Bruise, spomeň si na svoje nesmelé začiatky, ako vlastne vznikla tvoja láska k tancu?

- Keď som mal 12 rokov, očaril ma DJ Bobo s jeho tanečnou hudbou. Kúpil som si jeho album *Somebody Dance With Me,* učil som sa jeho tance z klipov aj z časopisov *Bravo*. Vtedy odštartovala moja tanečná kariéra. V 14 rokoch som sa pridal k starším chalanom, ktorí u nás v Seredi tancovali Break dance a bol som ním očarený. Doviedol ma k nemu bratranec Majo. Postupne som sa začal viac a viac venovať tancu. V roku 2001 som začal s pouličným tancom vo Viedni ako živá socha, boli to krásne momenty a škola života.

Bruise sa vyučil za autolakovníka a nejaký čas aj pracoval v automobilke Ford. S profesiou sa však rozlúčil, pretože naplno prepadol tancu a so skupinou Old School Brothers, ktorej bol už súčasťou, si budoval kariéru. Tanečná skupina plná šikovných mladých ľudí vznikla v Zlatých Moravciach vďaka bratom Renému a Rolandovi Šurdovým.

BRUISE, foto z nakrúcania klipu k piesni Telo na telo

• So skupinou ste roky trénovali, prezentovali svoje umenie a potom prišiel veľký zlom...?

- Neskôr sme už vystupovali vo veľkých televíznych programoch ako OTO, MISS. Zúčastnili sme sa prvého slovenského Talentu v roku 2008. Hovorili sme si s veľkou pokorou, ale aj nádejou, že by bolo super vyhrať, ale veľmi sme neverili, že obstojíme v silnej konkurencii. Nakoniec sme súťaž vyhrali! Potom sme vytvorili vlastný divadelný projekt „Z ulice hore" a ďalšie show, s ktorými sme vystupovali doma i v zahraničí.

• Zozbieral si teda skúsenosti, ktoré si zúročil aj v založení tanečných škôl. Ako sa vám darí?

- Od Talentu sa nám to už celkom rozbehlo. Povedali sme si, že má zmysel vychovať generáciu detí, ktoré sa chcú učiť, a v roku 2009 sme založili tanečné školy v Nitre, kde už aj žijem, potom v Zlatých Moravciach a v Leviciach. Spolu máme približne 200 detí.

• Tvoja kariéra nabrala grády a aj so skupinou Old School Brothers ste zaznamenali veľa ohromných úspechov. Ktorý z nich si ceníš najviac?

- Najcennejšie je to, že môžeme robiť, čo robíme. V roku 2011 som išiel do nemeckého Talentu. Dostal som sa do finále a skončil som na 7. mieste, čo bol tiež veľký úspech pre mňa ako prvého Slováka v tejto súťaži. V roku 2022 sme sa predviedli v *Česko-Slovensko má talent* aj s našou mladou generáciou, čo bol tiež úspech.

• Čo pre teba tanec a hudba znamenajú?

- Začínal som tancom, ktorý bol najskôr mojím hobby a potom sa stal mojím životytím. Je pre mňa dennou rutinou. Tvorím aj vlastné piesne, ku ktorým natáčam s mojou skupinou videoklipy aj sólo klipy. Tanec a hudba sú môj životný štýl. Vytvoril som aj hudobno-tanečný program pre školy a navštevujem ich sólo alebo so skupinou. V školách to má úspech a dostávam aj spätné väzby, že vďaka mne začnú decká tancovať, športovať a to sú pekné momenty. Hudba vstúpila do môjho života pred tromi rokmi, keď som začal tvoriť songy.

• Bruise zabrúsil teda už aj do spevu. Si stále viac tanečník alebo spevák?

- Idem viac do spevu, chcem to vyvážiť, spevom viem priniesť ľuďom väčšiu emóciu ako v rape, takže dávam o sebe vedieť, že už nie som len tanečník. Hudbou človek vie osloviť publikum, aj tancom vie vyjadriť veľa, ale spolu to má väčšiu silu, takže už ideme aj touto cestou. Moja prvá pieseň *I just can't stop dancing* bola s Barborou Švidraňovou, klip sme nakrúcali v New Yorku, neskôr aj s Luciou Gibarti. S Robom Burianom sme na jeho popud vytvorili pieseň v slovenčine *Dnes tancujeme spolu,* neskôr vznikla pieseň *Cesta nekončí,* ku ktorej sme klip nakrúcali v Los Angeles. Unikátny klip k love songu *Buď mojou láskou* sme nakrúcali u kamaráta na Madagaskare. Najnovší klip teraz vyšiel k piesni *Telo na telo.* Tvoríme piesne a klipy aj našej mladej generácii, skupine „Sisterz" – päť dievčat, ktoré rapujú aj tancujú.

• Onedlho oslávite so skupinou 30. výročie svojej existencie. Chystáte pre fanúšikov prekvapenie?

- Áno, v apríli budeme mať 30. výročie Old School Brothers. „Našľapaný večer plný tanca a hudby" sa bude konať 26. apríla 2026 v Divadle Andreja Bagara v Nitre. Budeme tam vystupovať na naše piesne, predvedie sa naša mladá generácia a baby zo „Sisterz" predvedú tanec, rap aj spev. Diváci uvidia choreografie, s ktorými sme vystupovali v televíznych programoch a zmapujeme svoju históriu.

• Tak to bude paráda, na čo sa ešte môžeme tešiť, máš ďalšie plány?

- Želám si, aby to všetko dobre fungovalo a aby som mohol aj naďalej baviť publikum aj s mojou skupinou. Chcem pokračovať v hudbe, tanci a mám rozpracované ďalšie pesničky. No a skupina má tiež takéto méty. Bude to ešte dlhá cesta, čo sa týka hudby, ale som na ňu pripravený.

• Existuje recept, ako sa vybrať tvojou cestou?

- Je to dlhá a náročná cesta, treba mať odhodlanie a výdrž. Niekedy to chce šťastie – byť v správnom čase na správnom mieste. Dôležité však je objaviť v sebe talent a rozvíjať ho, byť disciplinovaný, kreatívny a hlavne robiť všetko srdcom... To je kľúč k úspechu!

text: Bc. Zlatica Gregorová, zdroj foto: M. Žilka

Fašiangová zábava v Šali

Mjasopust, masopust, fašang, fašiangy – názvy napovedajúce čas hojnosti, radosti a veselíc pred obdobím stíšenia. Nech to nazveme fašiangy, ostatky, faršangy, mäsopust, vždy ide o návrat ku koreňom, k tradíciám. Isté je, že po zimnom slnovrate sa ľudia tešili na nový začiatok.

11. februára 2026 Základná organizácia Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska v meste Šaľa uskutočnila Fašiangovú zábavu v Dennom centre seniorov číslo 1 so začiatkom o 15.00 hod. Dievčence a chlapci z Detského folklórneho súboru Šaľanček predviedli fašiangové zvyky a ľudové tance. Najskôr predstavili masky – súčasť fašiangových tradícií aj v minulosti: Čert, Smrťka s kosou, Maska zastupujúca zvieratá. Pokračovali: spoločný tanec, ľudový tanec dospelých, ľudový tanec detí, ľudové tance chlapčenské aj dievčenské, čisto mužské, párové, veselé fašiangové. Nakoniec krojovaní tanečníci vybrali z prítomných členov niektorých a naučili ich spoločne pár krokov veselého ľudového tanca a spolu si zatancovali aj s tlieskaním i otáčaním. Na pamiatku sa urobila spoločná fotka. Ďakujeme folklórnemu súboru Šaľanček za pozoruhodne krásny fašiangový program. Prítomným sa prihovoril aj pán predseda Alojz Ricker. Privítal všetkých prítomných a vyjadril radosť z toho, že sa ľudia stretávajú, sú radi spolu, pretože si ctíme tradície a chceme, aby ich s rovnakou radosťou prežívali aj naše deti. Chutné občerstvenie, pocukrované šišky, dvíhanie pohárov na zdravie a následne sa tanečné parkety zaplnili veselými členmi Únie. Do tanca hral pán Zoltán Tóth, ktorý hral pre zábavu, ale aj pre spoločný zážitok a pre chvíľu, keď sa členovia stretli ako jedna veľká rodina. Zábava bola spojená s tombolou, preto sa ujali slova pán predseda a jeho kolegyne. Každá vylosovaná tombola nového majiteľa potešila a vyvolala mu úsmev na tvári.

Pripomenuli sme si na záver, že život nie je len o povinnostiach, že občas treba vypnúť, porušiť zaužívaný poriadok a zasmiať sa od srdca. Lebo jar sa víta oveľa lepšie, keď za sebou necháme poriadnu zimnú zábavu. Fašiangová zábava porušila pravidlá, bola pochabá a veselá – presne taká, ako mala byť.

text, foto: Alžbeta Tóthová

Aké problémy trápia slovenské obce a starostov?

V čom im mimoriadne komplikuje život náš štát a nemusel by?

Viliam Rigo je starostom obce Veľký Grob v galantskom okrese už šestnásty rok. Má teda výsostné právo hodnotiť všetky klady, ale aj protiklady starostovskej práce, problémov, analýz. Že táto práca naozaj nie je jednoduchá, nás presvedčil svojimi odpoveďami, ktoré si aj vy môžete prečítať. Preto sme sa ho na úvod opýtali, aká vlastne bola jeho motivácia, keď sa rozhodol v roku 2010 kandidovať na funkciu starostu obce.

- Moje rozhodnutie vstúpiť do verejného života nebolo dielom náhody ani náhleho impulzu. Bol to prirodzený proces, ktorý formovala trpezlivosť a úprimná snaha pochopiť potreby našej obce zvnútra. Hoci ma už v roku 2006 široké okolie povzbudzovalo ku kandidatúre na starostu, zvolil som si cestu postupných krokov. Veril som, že človek musí najskôr dokázať svoju užitočnosť v praxi. Rozhodol som sa vtedy kandidovať za poslanca obecného zastupiteľstva. Chcel som si overiť, či moja vízia rozvoja obce korešponduje s predstavami občanov. Práca poslanca mi otvorila oči – spoznal som reálne rozpočtové možnosti obce aj mechanizmy úradu. Narazil som však aj na limity. Po dvoch rokoch v zastupiteľstve som sa rozhodol z funkcie odstúpiť. Cítil som, že vtedajšie nastavenie mi nedovoľovalo veci reálne meniť; obrazne povedané, mal som pocit, že len „šliapem kapustu“. Nedokázal som sa stotožniť s negativistickým prístupom k rozvoju našej obce, ktorý v tom čase prevládal. Moje hodnoty mi nedovolili v takom prostredí nečinne zotrvávať. Paradoxne, práve tento krok a môj postoj vyvolali u mnohých ešte väčšiu dôveru. V roku 2010 už moja kandidatúra na starostu nebola o osobných ambíciách, ale o priamej reakcii na vôľu občanov, ktorí žiadali zmenu.

Do volieb som nevstupoval s pocitom istého víťaza. S pokorou som vnímal, že v každej komunite existujú rôzne názorové skupiny a je prirodzenou súčasťou demokracie, že človek nemôže byť akceptovateľný úplne pre všetkých. Mojím cieľom nebolo sľubovať nereálne alebo sa zapáčiť každému za každú cenu. Chcel som ponúknuť program, ktorý prinesie hmatateľné výsledky pre väčšinu a svojou korektnosťou si získa rešpekt aj u názorových oponentov.

• Pán starosta, predstavte Vašu samosprávu, obyvateľov a celkovo život vo Vašej obci, nech aj čitateľ má trošku predstavu, o akej obci sa rozprávame.

- Obec Veľký Grob nie je len bodom na geografickej mape Slovenska, ale predovšetkým domovom pre 1 450 obyvateľov, ktorí žijú na rozsiahlom území s rozlohou 2 355 hektárov. Naša samospráva spravuje územie, kde sa stretáva pokoj Podunajskej roviny s prvými výbežkami Trnavskej pahorkatiny, čo obci dodáva neopakovateľný ráz. Naša obec leží v objatí rozmanitej prírody. Smerom na východ nás obklopuje fascinujúca Uľanská mokraď, známa svojou bohatou sieťou vodných tokov. Pri pohľade na severozápad sa nám naskytá jeden z najkrajších benefitov vo Veľkom Grobe – panoráma Malých Karpát. Za jasného počasia môžeme priamo z našich ulíc sledovať dominanty ako Kamzík, hrad Červený Kameň či vrchol Veľkej Homole. Táto otvorenosť krajiny nám pri výnimočnej viditeľnosti dovoľuje dovidieť až k nitrianskemu Zoboru či Považskému Inovcu, čo podčiarkuje strategické umiestnenie našej obce v regióne.

Poslaním samosprávy je zabezpečiť, aby bol Veľký Grob miestom, kde sa dobre žije všetkým generáciám. Prioritou je pre nás dostupnosť základných služieb priamo v obci, aby naši obyvatelia nemuseli za každodennými potrebami cestovať.

Obec je zriaďovateľom materskej školy a základnej školy I. stupňa, ktoré posky-

tujú rodinné a bezpečné prostredie pre štart do života našich detí. Na rozdiel od mnohých podobne veľkých obcí disponujeme komplexnou zdravotnou vybavenosťou. O zdravie občanov sa stará všeobecný lekár, detský lekár aj stomatológ. Dostupnosť liekov zabezpečuje miestna lekáreň. Samozrejmosťou je aj moderný supermarket s bohatým sortimentom. Významným zamestnávateľom je miestny agropodnik, ktorý pokračuje v poľnohospodárskej tradícii regiónu a poskytuje prácu priamo v katastri obce. Pre tých, ktorí pracujú v priemysle, obchode či službách, je Veľký Grob ideálnym východiskovým bodom. Blízkosť Senca a Bratislavy otvára dvere k tisícom pracovných príležitostí v hlavnom meste a jeho okolí, pričom po práci sa naši občania vracajú do ticha a pokoja domova.

• Aké boli priority v obci na začiatku Vašej kandidatúry pred 15 rokmi? Podarili sa zrealizovať?

- Keď som v roku 2010 prevzal zodpovednosť za obec, mojou absolútnou prioritou bolo zastaviť špirálu násilia a strachu. Vedel som, že ak chceme, aby sa mladé rodiny neodsťahovali a seniori mohli pokojne spať, musíme z Veľkého Grobu urobiť bezpečné miesto. Prvým krokom bolo jasné definovanie pravidiel. Samospráva pod mojím vedením prestala zatvárať oči pred drobnými krádežami či nelegálnymi výrubmi. Úzko sme začali spolupracovať s Policajným zborom SR, pričom sme kládli dôraz na prevenciu a rýchly zásah v problémových lokalitách.
Aby sme definitívne eliminovali anonymitu páchateľov, pod mojím vedením sme investovali do kamerového systému. Strategické umiestnenie kamier na vstupoch do obce a vo verejných priestoroch začalo okamžite pôsobiť ako výrazný preventívny prvok. Zločin v našich uliciach už nemal zostať bez svedkov. Technika však bola len jednou časťou riešenia. Tou druhou sa stala odvaha a ochota našich obyvateľov. Vďaka obetavým dobrovoľníkom sme zriadili iniciatívu „Noční havrani“. Tieto hliadky pravidelne monitorovali dianie v obci počas rizikových nočných hodín. Práve táto kombinácia – bdelé oči občanov v teréne a moderný kamerový systém – priniesla zásadný obrat. Vďaka úzkej a operatívnej spolupráci s Obvodným oddelením Policajného zboru sme dokázali robiť obrovské pokroky v objasňovaní trestnej činnosti, no najmä v jej predchádzaní.
Boj s čiernymi skládkami a nelegálnou činnosťou v našom katastri si vyžadoval pevný a nekompromisný prístup. Nemohli sme sa už ďalej pozerať na to, ako sú miesta, ktoré majú byť pýchou obce, ničené odpadom a bezohľadnosťou. Naším prvým cieľom bola sanácia. Vyčistili sme najkritickejšie lokality, ktoré roky predstavovali environmentálnu záťaž a ohrozovali naše podzemné vody. Spolu so zavedením zvýšeného dohľadu nad celým katastrom sme dosiahli rapídny pokles nelegálnych výrubov, najmä v citlivom okolí tokov vzácnej Uľanskej mokrade. Verím však, že skutočná zmena prichádza vtedy, keď si k prírode vytvoríme vzťah už od detstva. Preto sme do boja za čistejšiu obec zapojili aj občanov. Každoročné aktivity v rámci Dňa Zeme, ktoré pravidelne organizujeme, sa stali krásnou tradíciou.

• Mohli by ste tak úprimne povedať a zhodnotiť, aká bola spolupráca s obyvateľmi a podnikateľmi kedysi a aká je dnes?

- Môj nástup do funkcie nebol len o administratívnych zmenách, ale o zapálení nového ducha v našej komunite. Všetci sme cítili, že Veľký Grob potrebuje zmenu, a tá prišla cez úžasnú spoluprácu obyvateľov, miestnych občianskych združení a podnikateľov. Nikto z nás nečakal so založenými rukami, že sa veci „nejako spravia“ samy. Stali sme sa svedkami nevídaného rozmachu dobrovoľníctva. Tisíce brigádnických hodín sme spoločne pretavili do konkrétnych výsledkov, ktoré dnes v obci denne využívame. Vybudovali sme parkovisko pri kultúrnom dome, detské ihrisko, náučný chodník na miestnom rybníku (v lokalite Rašelina) a unikátny náučný chodník v obci. Vysadili sme stovky stromčekov v intraviláne aj na okrajoch katastra, čím sme vytvorili zelený prstenec okolo nášho domova. Dôstojnú podobu dostal aj chodník pri pamätníku padlých hrdinov v prvej svetovej vojne. Neodmysliteľnou súčasťou života sa stali kultúrno-spoločenské akcie, ktoré organizovali naše združenia. Tie dodávali Veľkému Grobu dušu a utužovali susedské vzťahy.
Tento úžasne rozbehnutý vlak, poháňaný nezištnosťou a chuťou tvoriť, však nečakane pribrzdila pandémia. Covid-19 nebol len zdravotnou krízou, ale aj ranou pre náš komunitný život. Izolácia a obmedzenia prerušili prirodzený tok našich spoločných aktivít a, žiaľ, táto zmena je citeľná dodnes.
Hoci sa svet vrátil do starých koľají, ten „rozbehnutý vlak“ dobrovoľníctva akoby spomalil. Spolupatričnosť, ktorá bola predtým samozrejmosťou, dnes hľadáme o čosi ťažšie. Je to výzva, ktorej ako samospráva aj ako občania čelíme – ako vrátiť do našich ulíc ten predpandemický elán a chuť robiť veci nezištne, len pre radosť zo spoločného úspechu.
Napriek tomuto útlmu som vďačný, že zdravé jadro našej obce zostalo verné tradíciám. Akcie ako Deň Zeme či dobrovoľnícke brigády na skrášľovanie nášho okolia pretrvávajú. Sú pre nás dôkazom, že ochota pomôcť v nás stále je, len ju musíme opäť spoločne prebudiť.

• Pokiaľ ide o náš štát, vládnych predstaviteľov, poslancov NR SR, aká je spolupráca s nimi? Do akej miery sa naši ústavní činitelia zaujímajú o samosprávu, samosprávy?

- Ak sa pozrieme na ústavu, tak samospráva a štátna správa sú dva piliere verejnej správy. Ale ak sa pozrieme na realitu a prax, odpoveď je oveľa zložitejšia a často sa prikláňa k záveru, že samospráva je skôr „mladším súrodencom“, ktorý musí znášať následky rozhodnutí „staršieho brata“. Vzťah medzi štátom a samosprávou prešiel za posledných 15 rokov zásadným vývojom. Ak by som mal porovnať moje začiatky v roku 2010 so súčasnosťou, vidím tam jeden znepokojivý trend: Štát sa na nás začal spoliehať ako na univerzálneho riešiteľa kríz, no zabudol nám na to nechať zdroje.
V minulosti bola komunikácia s vládnymi predstaviteľmi či poslancami viac zameraná na konštruktívny rozvoj. Samosprávy boli vnímané ako partneri, s ktorými sa rátalo pri strategických investíciách. Pravidlá hry boli čitateľnejšie a starosta mohol plánovať rozvoj obce na roky dopredu bez toho, aby sa každé ráno obával, aký nový zákon z noci do rána zmení rozpočet obce.
Dnes sme, žiaľ, v pozícii, keď musíme neustále „hasiť požiare“. Najlepšie to ilustrovala nedávna energetická kríza. Kým sa na vládnej úrovni mesiace diskutovalo o kompenzáciách, my v obciach sme museli riešiť, ako udržať v teple školu, škôlku či lekárske ambulancie. Čelili sme obrovskému nárastu cien energií, ktoré v našom rozpočte predstavovali nepredvídané tisíce eur. Štát nám síce neskôr časť nákladov kompenzoval, ale ten stres a administratívna záťaž, kým sme sa k pomoci dopracovali, padli výlučne na plecia samosprávy. Často sa stáva, že podáme špičkový projekt na dotáciu, no procesy na ministerstvách trvajú tak dlho, že ceny materiálov medzičasom stúpnu o 30 %. Štát nám povie „postavte“, ale už nepovie „z čoho“, keď sa pôvodný rozpočet stane nereálnym.
Ústavní činitelia si musia uvedomiť jednu zásadnú vec: Občan neklope na dvere ministerstva v Bratislave, ale na dvere starostu vo Veľkom Grobe. My sme tá prvá línia. Keď štát zoberie samosprávam

pokračovanie na str. 6

peniaze na svoje „balíčky“, v konečnom dôsledku ich neberie starostovi, ale berie ich občanom – na nové chodníky, na opravu školy či na kultúrne akcie. Samospráva totiž nesmie byť pre štát len „poslušným vykonávateľom“, ale musí byť sebavedomým partnerom, pretože my vieme najlepšie, čo naši ľudia potrebujú.

• V roku 2020 začal obyvateľstvo trápiť Covid-19 a toto obdobie na pár rokov dosť zasiahlo do života všetkých ľudí a aj sa výrazne zmenilo správanie mnohých ľudí, nálad medzi ľuďmi. Máte aj Vy tento pocit, resp. sledujete zmenu nálad celkovo medzi obyvateľstvom, susedmi ako takými?

- Keď hovorím o období pandémie, nehovorím len za seba, ale za každého jedného starostu a primátora na Slovensku. Pravda je taká, že každý z nás stratil dva plnohodnotné roky zo svojho volebného obdobia. Boli to roky, ktoré mali patriť rozvoju, budovaniu a vízii, no namiesto toho sme sa zo dňa na deň stali krízovými manažérmi, logistami a neraz aj psychológmi pre našich občanov. Všetky rozvojové plány museli ísť bokom. Našou jedinou prioritou sa stala ochrana zdravia a životov našich obyvateľov. Kým štátne inštitúcie neraz menili pokyny z hodiny na hodinu, my v obciach sme museli reálne zabezpečiť rúška, dezinfekciu, pomoc seniorom a neskôr náročné plošné testovania. Vtedy nebol čas na politiku, bol čas na prácu.
Už vtedy, uprostred toho najväčšieho vypätia, som vyslovil jednu vetu, ktorá sa ukázala ako prorocká: „Všetci tí dnešní ‚odborníci‘ sa stiahli do svojich ulít a z pozadia ticho čakajú, kedy spravíme fatálnu chybu.“ Kým my sme stáli vonku v mraze pri odberných miestach alebo sme do noci riešili krízové štáby, kritici čakali na svoju príležitosť. Vedeli totiž, že v kríze sa chyby robia ľahko – najmä ak nemáte jasné inštrukcie a musíte sa rozhodovať v priebehu minút. A presne to sa stalo skutočnosťou. Hneď ako hrozba pominula a život sa vrátil do normálu, „odborníci“ vyliezli von. To, čo bolo včera obetavosťou, je dnes podrobované mikroskopickému skúmaniu. Covidová rétorika sa pretransformovala do permanentného spochybňovania čohokoľvek, čo samospráva robí.
Dnes sme svedkami absurdných situácií, keď sa tvrdá kritika valí aj na úspešne dokončené projekty. Akoby sa zabudlo na to dvojročné vákuum, kedy sa svet zastavil. Kritizuje sa tempo, kritizujú sa detaily, útočí sa na procesy. Je to smutný obraz dnešnej doby – tí, ktorí v čase búrky držali kormidlo, sú dnes súdení tými, ktorí celú búrku prečkali v bezpečí podpalubia.

Napriek tejto nespravodlivosti ma drží nad vodou jedno: Vedomie, že sme v tom čase urobili pre Veľký Grob maximum. Kritika po boji je lacná, ale zodpovednosť v čase boja bola nesmierne drahá. Aj s odstupom času môžem mojim spoluobčanom hľadieť priamo do očí, pretože viem, že v tých ukradnutých dvoch rokoch sme obec nenechali napospas osudu.

• Ako sa darí Vašej obci dnes, čo všetko máte rozbehnuté?

- Hoci som v úvode spomínal pálčivé problémy s bezpečnosťou a kriminalitou, ktoré sme museli riešiť okamžite, v pozadí sa „ruka v rukáve“ neustále pripravovalo niečo oveľa väčšie. Vedel som, že ak má Veľký Grob prosperovať, musíme mať pripravené kvalitné projekty na obnovu budov a budovanie základnej infraštruktúry. Dnes môžem s hrdosťou povedať, že tieto plány sa stali skutočnosťou.
Reagovali sme na potreby mladých rodín a rozšírili sme kapacitu škôlky o ďalších 22 miest. Chceme, aby každé dieťa vo Veľkom Grobe malo svoje miesto v kvalitnom vzdelávacom procese. Budova úradu prešla komplexnou rekonštrukciou. Nešlo len o estetiku, ale najmä o efektivitu. Dnes sme v prevádzkovaní budovy takmer energeticky nezávislí, čo v čase kolísajúcich cien energií šetrí nemalé prostriedky v spoločnej obecnej pokladnici.
Projekt kanalizácie bol pre našu obec najväčšou a najnáročnejšou výzvou. Vyžadoval si roky trpezlivej prípravy a hľadania zdrojov. Momentálne máme úspešne za sebou prvú fázu výstavby vrátane čistiarne odpadových vôd (ČOV), ktorá je v skúšobnej prevádzke. V roku 2026 dokončíme II. etapu, čím definitívne uzavrieme kanalizačnú sieť v našej obci a zabezpečíme moderný a ekologický štandard bývania pre všetkých obyvateľov.
Rozvoj obce však tvoria aj „menšie“, no pre každodenný život dôležité stavby. Investovali sme do bezpečných priechodov pre chodcov s moderným osvetlením, ktoré chránia naše deti a seniorov. Obnovili sme autobusové zastávky a systematicky budujeme nové chodníky, aby bol pohyb po obci bezpečný a pohodlný pre každého.
V oblasti nakladania s odpadmi sme urobili dôležité kroky, ktoré v budúcnosti ochránia rozpočet obce aj našich obyvateľov. Podarilo sa nám zakúpiť pozemok na budúci zberný dvor, čo je základný predpoklad pre modernizáciu našich služieb. V súčasnosti pracujeme na zmene územného plánu a príprave kompletného stavebného projektu. Naším cieľom je získať stavebné povolenie, ktoré nám otvorí dvere k žiadostiam o finančné prostriedky z európskych operačných programov.

Zároveň Veľký Grob nadviazal strategické partnerstvo s viac ako štyridsiatimi ďalšími obcami v rámci projektu SOS – Samosprávna odpadová spoločnosť. Týmto krokom proaktívne reagujeme na zákonnú povinnosť zaviesť tzv. mechanicko-biologickú úpravu (MBU) komunálneho odpadu, ktorej termín sa posunul na rok 2027.
Súkromné korporátne spoločnosti už dnes predikujú vysoké ceny za spracovanie odpadu touto novou technológiou. Ak by sme zostali odkázaní výhradne na nich, tieto zvýšené náklady by sme museli v plnej miere premietnuť do poplatkov pre občanov. Vlastná samosprávna spoločnosť nám umožní udržať ceny pod kontrolou a dosiahnuť nemalé úspory vďaka spoločnému postupu viacerých obcí. Sme presvedčení, že odpadové hospodárstvo má byť službou občanom, nie nástrojom na neúmerné zvyšovanie ich životných nákladov.

• Ako starosta máte určite obrovské skúsenosti za dobu Vášho starostovania, ale zároveň máte aj právo vysloviť kritiku smerom k štátu, jeho inštitúciám, predstaviteľom, pokiaľ ide o pomoc a podporu samospráv na Slovensku. Myslíte si, že štát samosprávam pomáha, alebo je to inak – aký je Váš pohľad? Mnohí starostovia sa totiž sťažujú, že štát samosprávy pozná len vtedy, keď ich potrebuje. A ak náhodou chýbajú v štáte peniaze, tak veľakrát siahne práve na peniaze, ktoré sú určené samosprávam. Je aj Vaša skúsenosť takáto?

- Moja skúsenosť, žiaľ, potvrdzuje to, čo dnes cítia mnohí moji kolegovia: Vzťah štátu k samosprávam je často utilitárny. Štát si na nás spomenie vtedy, keď mu tečie do topánok, ale pri delení spoločného koláča nás odsúva na vedľajšiu koľaj.
Posledné roky (pandémia, energetická kríza, pomoc utečencom) ukázali, že štát bez samospráv nevie fungovať. My sme tie „nohy a ruky“ štátu v teréne. Keď bolo treba organizovať testovanie, ubytovávať ľudí alebo riešiť kolapsy dodávok energií, štát sa skryl za naše chrbty. Najviac ma mrzí prístup, kedy štát rieši svoje politické sľuby a diery v rozpočte na úkor samospráv. Keď sa prijmú tzv. „rodinné balíčky“ alebo daňové bonusy, znejú v televízii pekne. Ale v realite to znamená, že štát siahol na podielové dane, ktoré patria obciam.
Treba si uvedomiť jednu vec: Štát neberie peniaze starostom. Berie ich z rozpočtu na opravu našich ciest, údržbu budov v správe obce, na kosenie našich parkov, kultúry. Je to neférový prístup – štát si robí politiku za peniaze, ktoré majú slúžiť na rozvoj regiónov.
Moju skúsenosť by som opísal ako „lavínu kompetencií“. Neustále sa na nás valia nové povinnosti – od správy registrov až po nové environmentálne štandardy (ako napríklad MBU pri odpadoch). Štát povie „musíte to urobiť“, ale už nepovie „tu sú na to prostriedky“. Samospráva sa tak stáva rukojemníkom byrokracie. Ak niečo nesplníme, hrozia nám sankcie, ak to splníme, musíme ukrajovať z iných dôležitých investícií. Rovnocenný partner sa pýta na názor predtým, než rozhodne. My sme však často postavení pred hotovú vec. Skutočná pomoc štátu by nemala byť o „dotáciách“, o ktoré musíme prosiť v komplikovaných projektoch s neistým výsledkom. Mala by byť o systémovom a predvídateľnom financovaní.
Ak by štát fungoval tak efektívne a hospodárne, ako musí fungovať každá malá obec, aby prežila, Slovensko by bolo inde. My v obciach totiž nemôžeme tvoriť dlhy do nekonečna – my musíme mať na konci roka vyrovnaný účet a čisté svedomie pred susedmi, ktorých stretávame každý deň v obchode.

• Bolo kedysi lepšie, alebo sú samosprávy stále v prvom rade odkázané na seba, aby si pomohli v dobrom aj zlom?

- Samospráva je vo svojej podstate vždy odkázaná sama na seba – a tak je to v poriadku. Práve táto blízkosť k ľuďom nám umožňuje vidieť skutočné potreby našich susedov bez filtra veľkej politiky. Často dostávam otázku, či bolo kedysi lepšie. Moja odpoveď je však jednoduchá: Nedá sa to povedať jednoznačne. Každé obdobie v dejinách našej obce prinieslo niečo pozitívne, ale aj svoje vlastné negatíva a výzvy. V každej dekáde dochádza k prirodzenej výmene generácií. Menia sa ľudia, prichádzajú nové tváre, rodia sa nové vízie a ambície. Čo sa však nemení, sú každodenné starosti a potreba základnej istoty, ktorú domov poskytuje.
Starostovanie nie je o čakaní na pomoc zhora. Je to o každodennom úsilí urobiť život v našom katastri o niečo lepším. Hoci sa technológie menia a požiadavky štátu rastú, základný pilier úspešnej obce zostáva rovnaký: Empatia. Schopnosť počúvať jeden druhého a ochota pomôcť si navzájom. Sme to my – susedia – kto tu zostáva a kto sa o náš spoločný domov musí postarať.

• Aké aktuálne problémy v súčasnosti trápia slovenské samosprávy, obce, mestá, a teda aj Vás?

- V posledných rokoch sa život starostu podobá osudu topiaceho sa, ktorý bojuje o každý dúšok vzduchu. Keď pominula pandémia, mysleli sme si: „Teraz je ten čas, teraz sa nadýchneme a pohneme s projektmi vpred.“ Lenže hneď prišla energetická kríza, po nej utečenecká vlna a s nimi obrovská neistota.
Dnes, keď sme sa opäť pokúsili vynoriť na hladinu a začať normálne fungovať, prichádza ďalšia rana – celoštátna konsolidácia verejných financií. Pre samosprávy to v praxi znamená, že práve v momente, keď sme sa chceli naplno nadýchnuť, nás štát svojimi rozhodnutiami opäť zatlačil pod vodu. Je to začarovaný kruh. Tento stav neustáleho „boja o dych“ je vyčerpávajúci. Samosprávy dnes nerobia politiku, ony robia krízový manažment v priamom prenose.

• Čo by ste navrhovali pre zlepšenie vzťahov medzi samosprávami a štátnymi inštitúciami a vládou?

a) Stabilné a predvídateľné financovanie, čo znamená, že štát musí prestať používať peniaze samospráv na financovanie svojich politických balíčkov. Potrebujeme zákonnú garanciu, že ak štát zníži príjmy obcí (napr. cez daňové bonusy), v ten istý deň musí zákonom určiť, odkiaľ tie peniaze obciam vráti. Starosta nemôže plánovať rozvoj obce, keď netuší, aký rozpočet bude mať o tri mesiace.
b) Dialóg „pred“, a nie „po“, pretože dnes sa často dozvedáme o nových povinnostiach z médií alebo až po schválení zákona v parlamente. Navrhujem povinnú konzultáciu s reprezentantmi samospráv (ZMOS, ÚMS) ešte v štádiu prípravy zákonov. My v teréne najlepšie vieme, či je daný nápad realizovateľný a koľko bude v skutočnosti stáť.
c) Stop prenosu kompetencií bez peňazí a tu by malo platiť zlaté pravidlo: „Kto si objednáva muziku, ten ju aj platí.“ Ak štát prenesie na obec novú kompetenciu – či už v oblasti životného prostredia, sociálnych vecí alebo školstva – musí automaticky prísť aj adekvátny balík financií na jej výkon. Nemôžeme neustále plátať štátne úlohy z peňazí určených na rozvoj.
d) Radikálne zníženie byrokracie pri eurofondoch, pretože súčasný systém čerpania dotácií je taký zložitý, že malé obce potrebujú armádu úradníkov na to, aby vôbec požiadali o peniaze na chodník. Štát by mal procesy zjednodušiť a viac dôverovať samosprávam. Sme kontrolovaní zo všetkých strán (NKÚ, obecní kontrolóri, občania), preto nie je dôvod na takú extrémnu administratívnu záťaž, ktorá projekty neúmerne predražuje a brzdí.

pokračovanie na str. 8

• Prečo sú dnes tak výrazne zhoršené medziľudské vzťahy? Správanie mnohých ľudí, najmä negatívne, sa výrazne prenáša do celého života nás všetkých, aj do fungovania samosprávy. Súhlasíte s týmto názorom?

- S týmto názorom sa nedá nesúhlasiť. Ako starosta, ktorý je v dennom kontakte s ľuďmi, vnímam túto zmenu veľmi intenzívne. To, čo dnes prežívame, nie je len „zlá nálada“, ale hlboká zmena v sociálnej štruktúre našej spoločnosti.
Ak by som mal analyzovať, prečo sú dnes vzťahy také napäté a ako sa to prenáša do života obce, vidím niekoľko kľúčových faktorov: Ľudia majú za sebou mimoriadne náročné roky. Keď je človek dlhodobo pod tlakom a v neistote, jeho trpezlivosť sa vytráca. Frustrácia sa potom ventiluje na tom najdostupnejšom terči – a tým je často práve samospráva, sused alebo predavačka v obchode.
Sociálne siete radikálne zmenili spôsob, akým komunikujeme. Mnohí si zvykli na to, že spoza klávesnice môžu bezstrestne útočiť, urážať a šíriť negativizmus. Tento spôsob komunikácie sa však nanešťastie preniesol aj do reálneho sveta. Úcta k autoritám, ale aj k bežnému susedovi, sa vytráca. To, čo by si niekto predtým nedovolil povedať z očí do očí, dnes sype ako urážku priamo na úrade alebo na verejnom stretnutí.
Žijeme v dobe extrémnej polarizácie. Spoločnosť je rozdelená na „my a oni“. Stratila sa schopnosť uznať, že aj ten druhý môže mať pravdu, alebo aspoň legitímny názor. V samospráve je to devastačné – obec funguje na kompromise. Ak každý presadzuje len svoje individuálne „ja“ na úkor spoločného „my“, budovanie komunity sa stáva takmer nemožným. Nanešťastie sa stretávam s tým, že negatívna emócia je oveľa nákazlivejšia než tá pozitívna. Ak sa v obci podarí skvelý projekt, mnohí to berú ako samozrejmosť. Ale ak sa vyskytne aj drobná chyba, okamžite sa stáva témou číslo jeden. Tento prehnaný dôraz na negatíva demotivuje nielen zamestnancov úradu, ale aj tých aktívnych občanov, ktorí by chceli niečo nezištne urobiť, no boja sa verejného „lynču“.
Moja odpoveď je opäť v empatii, ktorú som spomínal. Musíme sa vrátiť k základnej slušnosti. Samospráva nie je len stroj na pečiatky a asfaltovanie ciest. Je to živý organizmus.
Môj postoj je takýto: Nenechajme sa otráviť hlučnou menšinou negatívnych ľudí. Väčšina našich obyvateľov sú slušní a pracovití ľudia, len ich v tom hluku negativity niekedy menej počuť. Bez vzájomnej úcty totiž môžeme mať aj tie najlepšie cesty, ale nebudeme mať domov, v ktorom sa budeme cítiť dobre.

• Ako si pomáhate so starostami navzájom? Informujete sa, stretávate sa, resp. aj kriticky spolu vystupujete, ak vás trápi nejaký problém? Alebo je to tak, že mnohí starostovia radšej strčia hlavu do piesku a sú ticho a o problémoch diskutujú stále len tí istí?

- Máloktorý starosta má tú príležitosť a výhodu, ktorú mi ponúka poloha našej obce. Tým, že Veľký Grob leží na hranici galantského, seneckého a trnavského okresu, som v neustálom kontakte s kolegami z troch rôznych regiónov. Táto sieť kontaktov nie je len o zdvorilostných stretnutiach, ale o reálnej výmene skúseností a spoločnom riešení problémov, ktoré nepoznajú hranice katastra.
Hoci mnohé výzvy riešime komplexne a spoločne, každý okres má svoje špecifiká. Práve táto rôznorodosť ma naučila dôležitú vec: Univerzálne riešenia od stola neexistujú. Každý projekt, ktorý preberáme od kolegov, musíme citlivo prispôsobiť potrebám našej obce.
Úlohou starostu v 21. storočí nie je len spravovať vlastný kataster, ale hľadať synergie so susedmi. Žiadna obec dnes nedokáže prežiť v izolácii. Práve preto je Veľký Grob aktívnym členom kľúčových združení, ktoré nám pomáhajú rásť a riešiť problémy s odborníkmi, ktorí patria k špičke vo svojom odbore.
ZMO regiónu Jaslovské Bohunice: Toto združenie je pre nás kľúčovým partnerom v oblasti regionálneho rozvoja a bezpečnosti. Spolupráca v tomto regióne nám otvára dvere k dôležitým informáciám. Zároveň je hlasom pri rokovaní so štátnou správou.
OOCR Matúšova zem: Cez oblastnú organizáciu cestovného ruchu propagujeme krásy nášho regiónu. Naším cieľom je, aby sa Veľký Grob a jeho okolie stali miestom, kam ľudia radi zavítajú za oddychom, čím podporujeme aj miestnych podnikateľov.
Mikroregión 11 Plus: Tu sa sústredíme na projekty, ktoré zlepšujú každodenný život v našom bezprostrednom susedstve. Spoločne riešime veci, ktoré nás spájajú – od kultúry až po drobné infraštruktúrne prepojenia.
ZMO Galanta – Šaľa: Toto združenie je naším hlasom pri rokovaniach so štátnou správou a pri riešení pálčivých problémov našich dvoch susediacich okresov.
Mám to šťastie, že v týchto organizáciách spolupracujem s mimoriadne schopnými predsedami a kolegami. Ich odbornosť a nasadenie nám umožňujú čerpať „know-how“, ku ktorému by sme sa ako samostatná obec prepracovávali len veľmi ťažko.

• Rok 2026 už je rozbehnutý, napriek tomu sa chcem opýtať, čo si želáte v tomto roku zo všetkého najviac?

- Jedno želanie vychádza z mojej kancelárie starostu a to druhé z môjho vnútra, od človeka, ktorý tu s vami žije a dýcha rovnaký vzduch.
Ako starosta si pre Veľký Grob najviac želám stabilitu a predvídateľnosť. Želám si, aby štát nebol prekážkou, ale partnerom, a aby sme v pokoji a podľa plánu úspešne dokončili II. etapu kanalizácie. To je môj hlavný cieľ pre tento rok – dotiahnuť túto historickú investíciu do finále, aby sme zvýšili kvalitu života v každej domácnosti. Zároveň si želám, aby naša obec zostala bezpečným miestom, kde sa rozvíja nielen infraštruktúra, ale

aj vzdelanie v našich školách a kultúra v našich uliciach. Nech sa nám darí čerpať to najlepšie zo všetkých združení, ktorých sme členmi, a premieňať ich podporu na hmatateľný rozvoj nášho domova.
Ako človek si želám niečo, čo sa nedá kúpiť za žiadne dotácie ani postaviť z betónu. Želám si, aby sme k sebe v roku 2026 našli cestu späť. Aby z našich rozhovorov zmizla zbytočná agresivita a negativizmus, ktoré v posledných rokoch tak veľmi otrávili spoločnosť. Želám vám všetkým pevné zdravie, pretože to je ten jediný skutočný základ, na ktorom môžeme stavať. Želám vám domovy plné porozumenia a srdcia otvorené pre empatiu. Skúsme v tomto roku viac počúvať a menej súdiť. Ak budeme mať k sebe úctu ako susedia a priatelia, zvládneme akúkoľvek krízu, ktorá by nám prišla do cesty.

pýtala sa: Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, šéfredaktorka

Seredský reštaurátor František Šmigrovský vdychuje zanedbaným dielam nový život

Všetko začalo v jeho detstve, keď v piatich rokoch našiel záľubu v kreslení. Umelecké sklony ho už neopustili ani v ďalších etapách jeho života, a tak dodnes robí to, čo ho najviac teší. Mgr. František Šmigrovský sa reštaurovaniu národných kultúrnych pamiatok venuje už desaťročia. Aké zaujímavosti skrýva jeho povolanie a na čom práve pracuje?

Ako dieťa navštevoval Základnú umeleckú školu v Malackách. Chodil do nej osem rokov, čo ho veľmi bavilo, a dostal aj zopár ocenení. „Potom som nastúpil na Strednú umelecko-priemyselnú školu do Bratislavy, kde som študoval pod vedením sochára, rezbára prof. Korkoša," uviedol reštaurátor. Neskôr si urobil nadstavbové štúdium, kde sa venoval reštaurovaniu pod dohľadom prof. Gazdíka. Na vysokú školu sa pokúšal dostať štyrikrát, pričom z politických dôvodov ho trikrát neprijali, ale keďže bol najlepší spomedzi uchádzačov o štúdium, na ten posledný pokus to nakoniec vyšlo. Samozrejme, zvolil si reštaurovanie sochy. Po skončení štúdia už začal svoju prax na voľnej nohe. Z rodných Veľkých Levár sa presťahoval do Serede. František Šmigrovský pracuje sám, ale pri veľkých projektoch spolupracuje s kolegami. „Prácu si človek musí zohnať a poriadne ju urobiť. Ja s kolegami sme začali tou najťažšou prácou – reštaurovali sme najvyšší stĺp na Slovensku – Kremnický stĺp, ktorý bol bez údržby 50 rokov. Práce na ňom boli zdĺhavé, trvali 16 rokov," prezradil reštaurátor František.

Aké dielo, ktoré zreštauroval, si cení najviac a ktoré bolo najnáročnejšie? „Najviac si cením prácu na Oltári sv. Margity z Mlynice s ústrednou sochou od Majstra Pavla z Levoče. Najnáročnejšou prácou bol spomínaný Kremnický stĺp, kde sme pracovali s trojtonovými sochami."

Čo práca reštaurátora obnáša, ako vyzerá znovuoživenie vzácneho diela? „Zákazku musím najskôr získať, potom idem pozrieť samotné dielo, ktoré vyzerá väčšinou neveľmi pôvabne, je zašpinené, zaprášené. Urobím reštaurátorský výskum a potom aj návrh na reštaurovanie, po ktorom už nasleduje samotná práca. Naše kostoly sa väčšinou maľovali každých 50 rokov, takže pôvodne bol oltár zlátený, potom bol modrý a dokonca niekedy natretý aj radiátorovými farbami... Všetok náter sa dá dole, napustí sa v roztoku, vyschne a až potom sa začína reštaurovanie, dopĺňanie podkladov, zlátenie, striebrenie a farebná retuš." Zreštaurovanie jednej sochy trvá takmer rok, pretože je nutné zachovať zdĺhavý technologický postup. Ten zahŕňa výskum, očistenie, dva – tri mesiace trvá napustenie sochy. Následné odparenie rozpúšťadla tiež trvá mesiace, takže len samotná príprava sochy pred renováciou zaberie veľkú časť roka. Chcel seredský reštaurátor vždy vykonávať túto prácu alebo mal aj iné úmysly? „Nemal som záľubu na inú prácu, pretože ma teší a popri nej relaxujem so psíkom, s ktorým behám, a s koníkom, na ktorom sa často vozím." František okrem množstva diel, ktorým vdýchol nový život, spracoval aj návrh na renováciu Mariánskeho stĺpa v Seredi, ktorý by podľa neho bolo potrebné čo najskôr zreštaurovať, lenže chýbajú financie. V Seredi pracoval aj na ďalších pamiatkach: soche Legionára, Kríži pred mestským múzeom, Trojičnom stĺpe. Tvrdí, že každá pamiatka si vyžaduje údržbu, ale zrejme sa na to často zabúda, čo je na škodu veci. V Galante zreštauroval takmer všetky hodnotné pamiatky, počnúc kaplnkou na cintoríne, interiér kostola aj s oltármi, ako aj prícestné sochy a historické objekty v meste a prímestských častiach. Momentálne reštauruje sochu z lipového dreva z dielne Majstra Pavla z Levoče – Madonu s dieťaťom, ktorá pochádza z oltára kostola v Strážkach. Ako uviedol, táto socha – súčasť archy z roku 1524 – mala vedľa seba ešte dve sochy, socha sv. Ondreja je umiestnená v Slovenskom národnom múzeu a druhá socha sa v 19. stor. stratila. „Je to klasický typ Madony so zláteným plášťom, rúchom, ktorá stojí na polmesiaci podľa videnia sv. Jána. Táto socha bude po dokončení reštaurovania umiestnená ešte do Veľkej noci opäť do kostola v Strážkach," ozrejmil šikovný reštaurátor. Po skončení tejto práce sa už vrhne na Kalváriu v Strážkach aj na reštaurovanie sochy Krista od Majstra Pavla z Levoče. A potom iste začne pracovať na ďalšom diele, kde uplatní svoje umenie a životnú lásku k reštaurovaniu.

text, foto: Bc. Zl. Gregorová

„Musím so smútkom konštatovať, že ľudia sú znechutení, sklamaní a frustrovaní z politiky,“ hovorí Mgr. Adrián Macho, šoporniansky starosta.

• Pán starosta, ako ste privítali v obci rok 2026?

- Pozdravujem všetkých čitateľov. Nový rok sme privítali spoločne s obyvateľmi v prvých sekundách roku 2026 tradične našou hymnou a Novoročným ohňostrojom. Zároveň s očakávaním, aby bolo všetkým lepšie, aby sme celý nový rok zvládli hlavne v zdraví, rodinnej a pracovnej pohode. Vieme, že nás nečaká ľahký rok, nakoľko zdražovanie, inflácia a dopady konsolidácie značne zaťažia rodinné a firemné rozpočty, ale aj tu sa ukazuje, že ak budeme držať spolu ako komunita a navzájom si pomôžeme, tak to zvládneme.

• V televízii odznela aktuálna informácia, že ste na konci roka odovzdávali pre svojich občanov 48 nových krásnych bytov. Pochvaľovali si ich aj samotní občania, bolo vidno v ich tvári radosť, úsmev a najmä poďakovanie pre Vás ako predstaviteľa obce. Koľko Vás tieto byty stáli, kto ich staval, ako dlho sa stavali, finančne to bola aká investícia?

- Áno, momentálne prebiehajú posledné úpravy a kolaudácia nájomných bytov, pripravujú sa podklady k odovzdaniu úspešným žiadateľom a v krátkom čase budú odovzdané pridelené byty nájomníkom. Predpoklad je, že to bude na rozhraní marca a apríla, v závislosti od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia. Byty stavala spoločnosť Invest, s. r. o., zo Šale, financované sú zo Štátneho fondu rozvoja bývania a Ministerstva dopravy SR. Výška investície bola 4,8 mil. eur. Byty sa podarilo postaviť spolu s parkovacími miestami do jedného roka.

• Vaši občania sa aj v bežných rozhovoroch vyjadrujú, že Šoporňa je moderná obec, neustále sa rozvíjajúca, čo ich teší, a zároveň sú v očakávaní, čo všetko ešte pre nich pripravujete. Určite Vás teší takéto hodnotenie, a čo teda pre nich ešte pripravujete v tomto poslednom roku volebného obdobia 2022 – 2026?

- Ďakujem, je to povzbudzujúce a áno, spokojnosť obyvateľov je tá najväčšia vďaka. Avšak toto nie je moja chvála, ale celého tímu všetkých zamestnancov obce, každého jedného bez ohľadu na jeho zaradenie, či už je to administratíva, verejná zeleň, odpadové hospodárstvo, sociálny podnik alebo ľadová plocha.

Každý jeden svojím dielom prispieva k zveľadeniu obce, k poskytovaniu služieb obyvateľom, skrátka k ich spokojnému životu v obci, preto poďakovanie patrí hlavne im, pretože bez nich by som sám nedokázal rozvíjať obec.

Samozrejme, aj v tomto roku máme plány, dokončíme šatne a parkoviská pri multifunkčnej ľadovej ploche, vybudujeme bežeckú tartanovú atletickú dráhu spolu s basketbalovým ihriskom, zrekonštruujeme vnútorné priestory Hasičskej zbrojnice, hlavne sociálky a sprchy, ktoré sú v havarijnom stave, a garáž z dôvodu, že sme dostali veľkú hasičskú cisternu Trakker pre potreby našej DHZ, takže sa nám bude spávať oveľa bezpečnejšie, aj keď si prajem, aby sme ju z dôvodu mimoriadnej situácie nikdy nepotrebovali. Očakávame vyhodnotenie projektov na rekonštrukciu budov „Starej školy“ a „Klubu dôchodcov“, kde by sme mohli začať s ich opravou, zároveň podávame žiadosť na vybudovanie Domova sociálnych služieb, takže aj tu by mohla začať realizácia, finišujeme s projektom cyklotrasy, opravíme tribúnu a, samozrejme, investujeme aj do opráv miestnych komunikácií. Nakoľko rok 2026 je pre financovanie samospráv piaty rok po sebe veľmi zlý, tak na každý projekt sa musíme veľmi pripraviť, aby sme ho finančne zvládli.

• Čo pre Vás znamená rok 2026, pokiaľ ide o život v obci, investície...?

- Rok 2026 pre mňa znamená, že ide o rok ako o každý iný počas pôsobenia v tejto funkcii. Ako starosta som volený obyvateľmi obce a ak raz na tejto stoličke skončím, alebo si ľudia zvolia môjho nástupcu, tak plánujem naďalej žiť v Šoporni a pokojne chodiť so vztýčenou hlavou, že sa nemám za čo hanbiť. Ale pokiaľ budem mať dôveru ľudí, tak bez ohľadu na to, aký je rok, venujem všetko úsilie, energiu a aj skúsenosti a kontakty na to, aby sme získali čo najviac potrebných vecí a investícií do obce pre potreby všetkých obyvateľov. Preto aj tento rok zodpovedne zabezpečíme všetky plánované spoločenské a kultúrne podujatia. Spomeniem tie najhlavnejšie, ako sú fašianek, MDŽ, Deň Zeme, Deň matiek, Deň detí, Uvítanie do života našich najmenších, Rodina na kolesách, hodové slávnosti, oslavy SNP, Cesta rozprávkovým lesom, úcta k starším, Mikuláš a iné.

Čo sa týka investícií, tak samospráva ide z roku na rok od deviatich k piatim. Vládne zákony neustále odoberajú financie obciam a mestám, a preto je veľa malých obcí a menších miest na hrane existencie, dovolím si tvrdiť, že dokonca až za ňou. Preto tento výpadok musia starostovia a primátori riešiť zvyšovaním daní a poplatkov, ale to politikov nebolí, tu zostávame zlí my. Už by som sa chcel dožiť vlády, ktorá by úprimne myslela na ľudí, na mestá a obce počas celého obdobia a nielen sľubovať pred voľbami. Avšak na toto sa nebudem vyhovárať. Keď som kandidoval, tak som sľuboval, že idem do obce pracovať, že chcem obec rozvíjať a všetky prostriedky a snahu smerovať k zveľadeniu obce. O to sa snažím od prvého dňa, bez ohľadu na to, o aký rok ide. Musím však

Obec aktuálne postavila elegantné nájomné byty pre svojich občanov

povedať, že k tomu, aby sa v obci budovalo, potrebujete mať aj rozumných poslancov, a preto chcem aj touto cestou poďakovať poslancom v Šoporni za ich rozumné rozhodovanie, nakoľko bez dôvery a podpory zastupiteľstva to nejde. Preto prajem všetkým samosprávam na Slovensku, aby našli spoločnú reč, nehádali sa, boli konštruktívni a chápaví, lebo len vzájomnou spoluprácou budú úspešní v projektoch a dosiahnu výsledky v prospech svojej obce či mesta k spokojnosti svojich obyvateľov.

• Svetová, ale aj domáca politická scéna sú veľmi rozkolísané. Napätá atmosféra, neočakávané zvraty, svet sa doslova mení pred očami, bohužiaľ, veľakrát aj v duchu nedostatočného dodržiavania zákonnosti. Toto všetko sa premieta aj do našich bežných občianskych životov a ľudia akoby postrádali radosť, slušnosť a najmä sa stráca ľudskosť. Čo na to hovoríte ako prvý muž obce Šoporňa, ale aj celkovo človek politicky a spoločensky angažovaný?

- Vystihli ste to veľmi presne. Ľudia sú znechutení, sklamaní a frustrovaní z politiky. Je nemysliteľné, že si jednotlivec či pár jedincov robí na svete, čo chce. Žiadna úcta k národu, územiu či človeku. Ľudský život pre nich nič neznamená a ľudia sú len čísla. Ak to pôjde takto naďalej, tak svet k ničomu dobrému nesmeruje. A takéto správanie politikov sa prenáša na ľudí, ľudia strácajú k sebe úctu, elementárnu slušnosť a už vôbec sa nedá hovoriť o ľudskosti. Socializácia a spoločenský život sa mení iba na protesty a nevraživosť bez ohľadu na politické smerovanie. Čoraz častejšie sa stretávame iba s útokmi na sociálnych sieťach voči každému a všetkému. Pritom osobný kontakt a úprimné diskutovanie a vysvetľovanie je jediná rozumná cesta na vzájomnú spoluprácu a spokojnosť pre všetkých. Budem sa opakovať, ale zdravý sedliacky rozum tu už dávno nie je.

• Čo si želáte v tomto roku pre seba a svojich občanov ako starosta, ale aj ako človek?

Všetci si prajú, aby nový rok bol lepší. Ja prajem všetkým hlavne zdravie a to, aby ľudia boli lepší, aby sme mali viac lásky, porozumenia a ľudskosti. Aby nám robili radosť maličkosti, mali sme úsmev na tvári pri každom príchode domov, pri každom stretnutí s priateľom či známym, lebo iba tak budeme šťastnejší a potom bude aj celý rok lepší. Toto prajem nielen sebe a obyvateľom v Šoporni, ale všetkým ľuďom na svete a hlavne politikom, lebo ak oni budú mať srdce, lásku a porozumenie, tak nebudú vojny, intrigy, ani zlo a potom budú aj ľudia lepší.

pýtala sa: Mgr. A. JAŠŠOVÁ
foto: archív obce

V minulých týždňoch Najvyšší súd SR potvrdil, že Štefan Harabin sa nedopustil žiadneho trestného činu a je teda nevinný v prípade schvaľovania ruskej inváze na Ukrajinu

Veľmi si vážime v našej redakcii, že tak významný slovenský trestný sudca, bývalý minister spravodlivosti, predseda Súdnej rady a šéf Najvyššieho súdu SR, vlastenec, JUDr. Štefan Harabin odpovedal na naše redakčné otázky, ktoré vyvstali v súvislosti s vážnymi politickými témami, ktoré momentálne rezonujú na slovenskej politickej a spoločenskej scéne, ale verejnosť na ne veľakrát nedostáva adekvátne odpovede, alebo sú odpovede smerované zo skresleného uhla. JUDr. Štefan Harabin kandidoval za prezidenta SR v rokoch 2019 a 2024. Ako žije, čím sa aktuálne zaoberá? V dnešnej geopoliticky aj spoločensky a morálne rozpoltenej dobe je známy najmä svojimi výraznými pronárodnými názormi, veľmi dôrazne podporuje význam slovanstva a silu Slovanov, a teda zákonite nie je obľúbencom mainstreamových západných médií, ktoré neustále posledné desaťročia šíria protiruskú hystériu, ohováranie až nenávisť proti tejto krajine a úmyselne veľakrát prekrúcajú dejiny aj historické udalosti.

• Je nám veľkou cťou, že sa s takouto osobnosťou môžeme porozprávať na stránkach nášho regionálneho Žurnálu. Pán doktor, dobre sme Vás redakčne uviedli?

- Myslím, že dobre, práve preto, že stále hovorím pravdu aj o medzinárodno-politických udalostiach, geopolitike, vrátane udalostí prebiehajúcich na Ukrajine v súvislosti so špeciálnou vojenskou operáciou Ruskej federácie, mám univerzálne zablokovaný vstup do mainstreamových médií. I týmto spôsobom dávajú jasne najavo, že sú riadení a tiež aj korumpovaní sorošovskými mimovládkami. Samotným obsahom Vami položenej otázky ste správne konštatovali, že kolektívny Západ a jeho informačné nástroje sa snažia urobiť v priestore Európskej únie doslova rusofóbnu hystériu. Len a len preto, že Putin po 30 rokoch bašovania zradcami Gorbačovom a Jeľcinom, ktorí odovzdali Rusko do koloniálneho područia Anglosasov, začal realizovať suverénnu vnútornú a zahraničnú politiku a bez najmenších pochybností posúva Rusko jednoznačne do polohy super globálnej veľmoci, bez ktorej sa aj v našom priestore strednej Európy nič neudeje.
So železnou pravidelnosťou vystupujem takmer na všetkých mediálnych portáloch alternatívy, kde ľuďom odhaľujem pravdu v otázkach viažucich sa na medzinárodné právo, samozrejme, i na fungovanie domáceho justičného systému a konkrétnych prípadov ochrany občana pred svojvôľou štátnych orgánov.

• Pred pár týždňami Najvyšší súd SR potvrdil oslobodzujúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu SR z mája 2025, že Štefan Harabin je NEVINNÝ v prípade schvaľovania ruskej inváze na Ukrajinu. Zároveň odvolanie prokurátora Najvyšší súd SR zamietol a rozhodnutie je teda právoplatné (13. 1. 2026). Podľa Vás Rusko neporušuje medzinárodné právo, ale si len bráni svoje územie. Najvyšší súd SR teda potvrdil, že ste sa nedopustili žiadneho trestného činu. Videli sme

aj v televíznom prenose Vašu radosť, ale aj obrovskú radosť Vašich fanúšikov, ktorí Vás na súde sprevádzali. Aký je Váš celkový pocit z celej situácie a ako by ste zhodnotili celkový priebeh vyšetrovania od začiatku až po dnešok?

- Nedávno, už po rozhodnutí Najvyššieho súdu, som počúval Blanára na Infovojne a ten stále klame, ako ústavný činiteľ štátu obviňujúc Rusko, že porušuje medzinárodné právo. Ide o totálnu nezodpovednosť ministra, ktorý v našom mene verejne zavádza. Práve rozhodnutie Najvyššieho súdu, čiže rozhodnutie súdu Európskej únie, právoplatným spôsobom skonštatovalo a nesporne právne uzavrelo, že Ruská federácia v prípade špeciálnej vojenskej operácie vedenej na Ukrajine nie je agresor a neporušuje medzinárodné právo. Prvostupňový aj druhostupňový súd argumentoval tým, čo som uplatňoval v celom trestnom konaní, rozhodnutím Medzinárodného súdneho dvora v Haagu OSN, či už z februára 2024, alebo teraz aj z decembra 2025, ale hlavne tým, že Bezpečnostná rada OSN podľa článku 39 nerozhodla o tom, že Rusko je agresor.
Po štyroch rokoch diferenciácie verejného dišputu o udalostiach na Ukrajine sa rozhodnutie súdu stalo skúškou oddanosti pravde a odhodlania odmietnuť potláčať vlastné názory pod náporom mainstreamovej dominancie. Kto mal iné videnie ako skorumpovaná politická verchuška v Bruseli, dostával hanlivé hodnotenia a jednoducho nebol pustený do informačného priestoru. Vnímam preto tento verdikt jednoznačne ako čerstvú nádej a svetlo do budúcnosti, že i v prostredí umocnených a prehnaných emócií musí mať konečné slovo právo a spravodlivosť a nie hrozby zapredaných politikov a médií. Aj v tejto súvislosti je nutné zdôrazniť mimoriadnu dôležitosť sprítomňovania, aspoň cez sociálne siete, rôzneho spektra alternatívnych názorov, ktoré sú momentálnymi držiteľmi moci často odmietané a doslova zakazované, hoci zdravá spoločnosť ich nevyhnutne potrebuje.

• Protiruské ohováranie, nenávistné útoky proti Ruskej federácii však odznievajú denno-denne aj na pôde Európskeho parlamentu najmä medzi progresivisticky ladenými poslancami, samozrejme, aj slovenskými, českými, a takisto z úst vrcholových predstaviteľov EÚ nepočujeme nič, len sankcie voči Ruskej federácii za inváziu na Ukrajinu, vyzbrojovanie EÚ, Ruská federácia je agresor atď. Podľa verdiktu Najvyššieho súdu SR by však takéto vyjadrenia mali byť postihnuteľné, či nie?

- Už v odpovedi na druhú Vašu otázku som zdôraznil ústavno-právny základ rozhodnutia Najvyššieho súdu. Z obsahu, z ktorého je zrejmé, že ani jeden jediný a v úvodzovkách, podčiarkujem, normálne fungujúci politik, líder alebo akýkoľvek reprezentant Európskej únie, vrátane slovenských ústavných činiteľov, aj Blanára, nemôže a nesmie bezočivo klamať verejnosť, ako to robia od februára 2022 až doteraz. Lživo tvrdia, že Rusko je agresor. To sa viaže aj na pánov Rašiho, Pellegriniho a Fica. Ak sa tak nestane, tak potom nemôže nikto z nich hovoriť o tom, že Európska únia je priestor práva, spravodlivosti a slobody prejavu, čo je napokon právne ukotvené vo všetkých základných zmluvných dokumentoch, na podklade ktorých Európska únia pôvodne vznikla. Zmluva o EÚ, Zmluva o fungovaní EÚ. Veď ja som aj na súde použil dokonca vyjadrenie pápeža Leva spred minulého týždňa, že diktatúra jediného oficiálneho názoru razeného bruselskou centrálou práve neušla jeho pozornosti, ktorý ostro kritizoval „orwellovské zákony“ a vyzval k ukončeniu útokov na slobodu prejavu. Dá sa povedať, že ide o neobvyklé, zriedkavé, ale pritom úplne logické varovanie Vatikánu v súvislosti s realizáciou cenzúry na Západe.

• Európska únia sa akoby hrá na svojom piesočku. Úzkoprso sleduje záujmy koho vlastne? Pretože záujem bežných občanov z EÚ, štátov EÚ, iste nie je prvoradým záujmom špičky Európskej komisie a mnohých poslancov Európskeho parlamentu. Vy ste pragmatický človek, politik, sudca. Ako Vy hodnotíte súčasný stav Európskej únie, atmosféru v Európskom parlamente a pôsobenie Európskej komisie?

- Európa sa vnútorne dusí a nezadržateľne naberá na intenzite rozpadu. Neohrozuje ju Čína, ani Ruská federácia, ale jej vlastná cesta k tyranii, vyhrážkam a k zákazom všetkých foriem demokracie. Pôvodné prehlasované demokratické hodnoty sú nespornou minulosťou. Únia svojou vinou a militarizmom opustila mierové riešenia vo svete. Ani raz sa reálne nepokúsila o vlastnú politiku mieru. Prestala byť „svetovým hráčom“. Vedome premárnila príležitosti na rokovania o mierovom usporiadaní medzinárodných vzťahov.
Zrazu dnes Európe veľmi chýba vojna. Aspoň studená. Potrebuje aj naďalej spoločného nepriateľa. Preorientovala sa natoľko, že bez nepriateľa nebude jednota Európy možná. Teraz, keď Rusko prestáva byť pre USA nepriateľom, Európska únia sa politicky, ale ani ekonomicky už neudrží. O mieri v Bruseli sa už nehovorí. Vojna, to je to jediné, čo EÚ drží ešte pokope. Ak si uvedomíme túto nespornú pravdu, núka sa záver, že zostávať v takomto spolku bude pre nás, ako objektívne pre jeden zo slabších členských štátov, katastrofou. Ekonomickou a sociálnou. Nové USA zjavne zo scény Európy odišli. Ak doteraz štáty Európy vehementne podporovali Ukrajinu materiálne a finančne, tak zrazu nepremyslene a tupo chcú od Ukrajiny všetky peniaze späť. Európa sa dokonca panicky postavila proti novej politike USA, proti jej otvorenej kritike nedostatku demokracie, kritike ilegálnej migrácie a korupcie. Zle sa to počúva tým, ktorí z toho potichu dlhé roky profitovali.
Európa chce viesť vojnu proti Ruskej federácii, hoci aj sama. Minimálne chce na Ukrajine dosiahnuť aspoň prímerie, aby po čase znovu mohla začať rozkladať Rusko. Ukrajina nemôže byť ospravedlnením pre paniku a agresivitu Európy. Podstatou falošného presvedčenia veľkej časti západnej verejnosti je fakt, že Ruská federácia len tak, z ničoho nič sa rozhodla a napadla úbohú Ukrajinu. To je vedomá lož. Všetko má svoje príčiny. Ukrajina od roku 2014, huckaná a financovaná starou administratívou USA, zabíjala civilné ruské obyvateľstvo východných častí vlastného štátu. Tieto oblasti sa preto rozhodli, že nechcú viac patriť pod kyjevský fašistický režim. V riadnych referendách rozhodli o svojej samostatnosti a následne požiadali o začlenenie do sústavy Ruska. Až potom, keď sa stali oficiálne de jure súčasťou Ruska, im na pomoc vojensky prišla armáda Ruskej federácie. Márne sú plány na rozdelenie zbytkov Ukrajiny medzi niektorých susedov. USA dobre vedia, že Ukrajinu aj tak prenechajú Rusku bez akýchkoľvek, hoci dnes nahlas požadovaných náhrad. Čím skôr, tým lepšie. Potrebujú sa Ukrajiny zbaviť. Doma majú práce vyše hlavy.
Európska renesancia. Sen mnohých stále optimistických, ale i časti realistických politikov. Skrátka zachrániť, čo sa dá. Renesancia, resp. obnova, však nie je možná, ak sa neudejú rázne obnovenia zmlúv, vzťahov a medzinárodného renomé EÚ. Ak hovoríme o obnove Zmluvy o EÚ a Zmluvy o fungovaní EÚ, ktoré sú si navzájom rovné a platia spoločne, tak ich hlavným nedostatkom je zbytočná komplikovanosť, nejasné financovanie, úplná absencia ochoty plniť pôvodné, v nich ukotvené ciele a nakoniec absolútne nerovné postavenie členských štátov navzájom. To znamená len jedno. Riadia a rozhodujú iba silní. Vytvára sa prirodzený priestor pre mohutnú vnútornú a vonkajšiu

pokračovanie na str. 14

korupciu a pozornosť sa sústreďuje na centralizovanie rozhodovania do Bruselu. Arogantne, namiesto bezpodmienečného rešpektovania suverénneho rozhodovania členských štátov v najvyššom orgáne Únie, v Európskej rade.

Treba vytvoriť úplne novú a podstatne zjednodušenú zmluvu o vzájomných vzťahoch a mierovej spolupráci. Vychádzajúc zo základného celosvetovo platného, právne záväzného dokumentu, Charty OSN, je nutné dôsledne rešpektovať rovnosť všetkých štátov navzájom, a to bez rozdielu ich ekonomickej alebo vojenskej sily, bez rozdielu počtu ich obyvateľov a bez rozdielu ich vlastnej civilizačnej kultúry. Ak majú v obnovenej Európe existovať spoločné orgány, tak každý štát tam musí byť zastúpený na rovnakej úrovni. S rovnakým počtom zástupcov a hlasov pri hlasovaní. Ak sa niektorému štátu zdá táto podmienka nereálna a nemajú ochotu ju rešpektovať, nech sa do nového európskeho spoločenstva spolupráce ani nepokúšajú vojsť. Stačí, ak nás bude nejakých sedem, desať či šestnásť, ale spoľahlivých a oddaných novým pomerom vo svete.

Akú povesť, dobré či zlé meno má Európa vo svete? Nebudem radšej hovoriť o histórii, pretože počnúc kolonizáciou, otroctvom, inkvizíciou, nevoľníctvom, všemožnými a v nedávnej dobe najničivejšími vojnami, rozoberaním týchto aspektov, by sme sa nikam nedostali. Staré myslenie treba ukončiť. Musí sa definitívne skončiť miešanie sa členských štátov do vnútorných záležitostí iných suverénnych štátov. Štáty musia bezpodmienečne rešpektovať platné medzinárodné právo. Musí sa skončiť činnosť západných politických mimovládnych organizácií, ktoré sú zjavne riadené a financované tajnými službami s cieľom oslabovania, či dokonca zvrhávania nepohodlných legitímnych vlád. Musí prestať organizovaná ilegálna migrácia, musia prestať tiež akési údajne spoločné stanoviská v otázkach medzinárodných vzťahov za celé európske spoločenstvo. Každý štát je zodpovedný výlučne iba sám za seba. EÚ predsa nie je žiaden spoločný štát. Hovorím to preto, že Európska komisia si nedovolene prisvojila funkcie, ktoré jej nepatria a meniť to nechce. Zahraničná politika a medzinárodné vzťahy sú významnou súčasťou suverenity štátu. A v rámci OSN sú všetky uznané členské štáty štátmi nepochybne suverénnymi a rovnými.

Nový vietor starú Európu desí. Vinou hlúpych a slepých politikov zaostala za vývojom. Boja sa rozumných dohôd medzi Ruskou federáciou a USA. Nevedia, ako sa majú zachovať. Nutné je pochopiť, že vo svete sa pripravujú podstatne väčšie, celosvetové projekty. Pozitívne sa treba zapájať do nového diania. Vidieť svoju úlohu v novom svete, pripravovať sa na nástup mohutného rozvoja nových technológií a už dnes hľadať vhodné možnosti spolupráce Slovenska s ostatným svetom. Naša budúcnosť preto vôbec nie je v tom, stať sa nejakým papierovým svetovým hráčom, ale byť v prvom rade normálnym, mierovým, spoľahlivým a perspektívnym národným štátom pre vlastných občanov.

• Prejdime trošku na inú tému, myslíte si, že Robert Fico robí premyslene, nadčasovo, keď razí politiku a spoluprácu na štyri svetové strany?

- Fico už dlhodobo navonok predvádza antagonistické postoje v rôznych otázkach pre pobavenie verejnosti. Okupačnú zmluvu s Američanmi prijali za Čaputovej, a pán Fico ju nezrušil. A ešte to umocňuje a ide uzatvárať s Američanmi zmluvu o výstavbe jadrovej elektrárne. Fico hovorí, že robí politiku na štyri svetové strany. Tak ja vám poviem, akú politiku on robí. Akože, s Ruskom, s Čínou, USA aj EÚ. No tak po prvé, v prospech Číny baterkáreň, v prospech EÚ a Ukrajiny peniaze, dodávky zbraní, elektrika a tak ďalej. V prospech Američanov jadrová elektráreň Jaslovské Bohunice. A v prospech Ruska čo? Protiruské sankcie a dodávky zbraní banderovcom. A potom ide na 9. mája a povie, že je to politika na všetky štyri svetové strany. Navyše hovorí, že Rusko je agresor a porušuje medzinárodné právo. Tým pádom do budúcnosti zaťažuje normalizáciu bilaterálnych slovensko-ruských vzťahov. Je jasné, že po každej vojne sa menia hranice a bude nové geopolitické usporiadanie. Fico zaťažuje tieto vzťahy. Bez garancií Ruska ako superglobálnej veľmoci, už víťaznej na Ukrajine, sa nepohne ani lístok vo vetre – určite v tej časti Európy, ktorá bola po II. svetovej vojne pod politickým vplyvom Sovietskeho zväzu.

Rozmeňme Ficovu politiku na štyri svetové strany aj na drobné

konkrétne kroky v praxi. V Európskej komisii Fico varuje pred znížením konkurencieschopnosti v súvislosti s greendealom, no z Číny donesie investíciu do baterkárne, ktorá je súčasťou greendealu. Po zastavení tranzitu plynu Ukrajinou jedná v Rusku a Turecku o dodávkach plynu cez Turk Stream a potom ho nechá tiecť na tú Ukrajinu, ktorá nám jeho tranzit predtým vypla. Na konferencii v Amerike kritizuje vojnychtivých európskych lídrov, že sa zbláznili a vzápätí jeho veľvyslanec hlasuje za rezolúciu o „ničím nevyprovokovanej“ agresii Ruska proti Ukrajine. Muska žiada zastaviť financovanie mimovládok a jeho minister dá deň na to peniaze LGBTI Sorošmimovládke. V Brazílii podporuje dohodu o voľnom obchode so združením Mercosur, hoci doma a v celej EÚ proti nej protestujú poľnohospodári. V Rusku hovorí o potrebe mieru, pritom doma vehementne s ministrom obrany presadzuje, aby Slovensko bolo najväčším exportérom munície na Ukrajinu. Medzinárodný trestný súd (ICC) v Haagu navrhuje zrušiť, aby Netanjahu mohol prísť do Nemecka, ale Špecializovaný trestný súd na Slovensku, ktorý vynášal nesporne politické rozsudky, necháva nedotknutý už skoro rok a pol.

Dočkáme sa už konečne od tohto človeka po vyše 20 rokov jeho aktívneho politického pôsobenia plnenia sľubov, alebo bude naďalej predvádzať toto teatro na všetky štyri svetové strany až do ďalších volieb? Nájde sa aspoň jedna ovečka z jeho voličského elektorátu a tak ako v rozprávke dánskeho spisovateľa Hansa

Christiana Andersena „Cisárove nové šaty“ neočakávane vykríkne, že „Márnivý Fico nás celý čas klame“.

• Mnohí voliči súčasnej vládnej koalície sú dosť sklamaní tým, že stále ostávajú nepotrestaní aktéri minulej vlády, ktorá darovala náš štátny majetok Ukrajine až nad rámec, čím ohrozila bezpečnosť vlastnej krajiny. Hovoríme najmä o Naďovi, Hegerovi. Predovšetkým Jaroslav Naď sa doslova akoby vysmieva do tváre voličom koalície a je si nesmierne istý tým, že jemu sa nič nemôže stať, že nemôže byť ani súdne stíhaný, pretože on neporušil žiadny zákon ani nespáchal vlastizradu tým, že ako predstaviteľ vlády v demisii odovzdal Ukrajine vojenské zariadenia nad rámec štátnych možností, čím spôsobil, že Slovensko nebolo dostatočne vojensky zabezpečené a bezpečnostne chránené. Vy ako celoživotný právnik, sudca, ako hodnotíte celú túto situáciu?

- Kritika Naďa a Hegera zo strany Smeru-Hlasu pred parlamentnými voľbami sa realizovala iba z čisto populistických dôvodov. V tejto spojitosti treba jednoznačne konštatovať, že Fico rovnako ako Matovič, Heger a Ódor stále hlasuje v Európskej Únii za predlžovanie nezákonných protiruských sankcií a spolu s Kaliňákom pokračujú v dodávkach zbraní Banderovcom na Ukrajinu cez súkromné firmy. Pritom Slovenská republika je účastníkom celého radu medzinárodných zmlúv o zákaze dodávok zbraní do konfliktných oblastí. To znamená, že nie je možné dodávať zbrane ani cez súkromné firmy, pretože keď štát zistí v konfliktnej oblasti prítomnosť čo i len jedného náboja vyrobeného na Slovensku, je povinný okamžite odňať licencie, ktoré udelil súkromným firmám pri kúpe slovenských zbraní. Platí čl. 1 a ods. 2 Ústavy, podľa ktorého Slovenská republika sa zaväzuje dodržiavať povinnosti vyplývajúce z medzinárodných zmlúv. Fico s Kaliňákom preto nesmú dodávať zbrane Banderovcom na Ukrajinu ani cez súkromné firmy, a keď takto činia, tak zjavne páchajú trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa. To, že Naď a spol nie sú vážne, ale iba naoko stíhaní akože za dodávky zbraní Ukrajine, má jednoduchú logiku. Keby išlo o reálnu snahu o vyvodenie ich trestnoprávnej zodpovednosti, potom by, samozrejme, museli byť stíhaní aj Fico s Kaliňákom za už spomínané trestné činy. Voliči Smeru by už mali konečne otvoriť oči a uvedomiť si, že Šimečka a jeho politická grupa chodí na americkú ambasádu spredu a Ficova partaj chodí zozadu.

• O Vás je dlhodobo známe, pán Harabin, že nie ste fandom, podporovateľom súčasného slovenského prezidenta Petra Pellegriniho, ani ste ho nechceli podporovať v kandidatúre. Prečo? A teraz, po vyše roku pôsobenia Petra Pellegriniho vo funkcii, ste sa utvrdili alebo nie, že Vaše kritické pripomienky voči nemu boli a sú na mieste?

- V čase zjavného rozpadu NATO, keď jeho najsilnejší člen začal aktivity na anexiu územia iného člena, Pellegrini hlása naše ukotvenie v NATO. Trump hovorí o vystúpení našich susedov z EÚ a Pellegrini nezmyselne naďalej vidí životný priestor Slovenska v rozpadávajúcej sa EÚ. Je našou osudovou tragédiou, že v úrade hlavy štátu máme personu, ktorá absolútne ani len netuší, o čo sa geopoliticky hrá v stredoeurópskom priestore, ale pritom nás chce viesť v ťažkom období. Aj ľudia okolo neho nesporne vnímajú, že nijaké štátnické rozhodnutie by v ťažkých časoch nedokázal učiniť, lebo jediné, čo ho naučili jeho oligarchickí architekti, je neodporovať, ale poslúchať Brusel, resp. jednu z klanovo-korporačných politicko-hospodárskych skupín USA, „jamkovo“ sa usmievať, podávať ruky a nerobiť zbytočne problémy. Pellegrini má kardinálne prianie spočívajúce v tom, aby sa v konaní koloniálnych veľmocí nič nemenilo a aby mohol lokajsky sedieť na periférii v prezidentskom úrade a hrať sa na pánsku elitu. Žiaľ, toto je obraz hlavy štátu, služobníčka zahraničných záujmov.

Slovenské prezidentské voľby minimálne už 15 rokov ponúkajú na výber iba medzi frontmanmi dvoch medzi sebou na život a na smrť bojujúcich skupín, ale spoločne zjavne reprezentujúcich americké záujmy. Na jednej strane kandidáti liberálnej skupiny „sorošovcov“, ako Kiska, Čaputová, Korčok, a proti nim adepti konzervatívnej grupy „epsteinovcov, boltonovcov“, Fico, Šefčovič a Pellegrini. Američania týmto mechanizmom istia svoje interesy. Rozoberme do detailov. Obrannú dohodu s USA podpísala Čaputová a rovnako by ju v prípade zvolenia podpísal tiež Šefčovič. Navýšenie zbrojných výdavkov na 5 % HDP odobril Pellegrini a rovnako by ho odobril i Korčok. Zahraniční oligarchickí tútori veľmi precízne dbajú na to, aby kandidát zastupujúci slovenských občanov, ktorý by mohol „robiť problémy“, sa nedostal do čela hlavy štátu. V oboch posledných prezidentských voľbách som skončil ako tretí, lebo geopoliticky predvídavo a konzistentne, už v čase súboja s Čaputovou, som deklaroval nepodpísanie obrannej dohody s USA, trval na vypovedaní istanbulského dohovoru, migračného paktu, odmietal LGBTI ideológiu i Covid diktatúru, tvrdil, že Rusko nie je agresor a navyše presadzoval i neutralitu.

• Je normálne v dnešnej politike, že minister Slovenskej republiky poruší zákon – okradne vlastne občana predraženou kúpou nejakého majetku do správy štátu, alebo, naopak, urobí kúpu pod cenu, alebo uzatvorí zmluvu na nenormálne predražené služby, a namiesto vykopnutia z funkcie, súdneho stíhania a uvalenia trestu dostane takýto človek lukratívny post napríklad veľvyslanca Slovenskej republiky? Dnes sa takéto situácie totiž v slovenskej politike dejú a občania sa na to veľakrát s obavami, ale aj s hrôzou dívajú, čo všetko si môžu tzv. papaláši dovoliť z daní občanov štátu, nad ktorými majú držať práve politici kontrolu a narábať s peniazmi daňových poplatníkov čo najefektívnejšie. Len pripomíname, že nebolo tomu inak ani za minulej vlády, resp. minulých vlád, a je jedno, či išlo o ľavicových alebo pravicových politikov. Mňa skôr zaujíma Váš názor, či nie je tzv. vykopnutie ministra za jeho prehrešok ešte do vyššej funkcie, doslova reprezentatívnej, postavené proti zdravému rozumu a či to nie je zároveň výsmech do tváre každého slušného a poctivého občana?

- Ryba zjavne smrdí od hlavy. V tejto spojitosti si pripomeňme len nedávny sanitkový tender na ministerstve zdravotníctva. Po prevalení vyše dvojmiliardového podvodu bol napokon zrušený. Fico následne po mediálnom utíšení tohto škandálu ako docent trestného práva hovorí: „Škoda nevznikla, ide sa ďalej.“ Pritom legislatíva pri trestnej činnosti, okrem postihu za dokonaný trestný čin, predpokladá trestnoprávnu zodpovednosť aj za jeho prípravu a pokus, kde je i rovnaká trestná sadzba. To znamená, že všetci, ktorí organizačne pripravovali tento kardinálny podvod, už mali byť dávno trestne stíhaní i odsúdení právoplatne. Fico vyslal verejne signál všetkým členov vlády v tom smere: „Kradnite a podvádzajte tak, aby sa na to ale neprišlo, aby sme sa jednoducho mohli deliť“, a zároveň im dal garanciu krytia tiež do budúcnosti, že keď sa nepodarí kradnutie alebo podvod doviesť do pre nich pozitívneho konca, nič sa nestalo, škoda nevznikla, ide sa ďalej. Inými slovami povedané, posilnil im sebavedomie, že keď sa trestná činnosť odhalí, tak on nedovolí nástup trestného postihu.

pokračovanie na str. 16

Zoberme si ďalší verejne známy korupčný megaškandál spojený s prezidentskou kampaňou, pri ktorom bolo aj s pečiatkou štátu rozhodnutie o pokute. Pellegrini zariadil zaplatenie pokuty s tým, že ide sa ďalej, nič sa nestalo. Existujú konkrétne dôkazy viažuce sa na kolosálne majetkové prechmaty spojené s Covid diktatúrou. Bol niekto obvinený a stíhaný? Nie, nikto. Bez najmenších pochybností zatiaľ platí, že politici, terajší či predchádzajúci, nie že nemajú záujem, ale všemožne blokujú, aby nastúpila trestnoprávna zodpovednosť za majetkové krádeže, podvody s tendrami, korupciu, resp. za inú trestnú činnosť, ak sa týka ich jednotlivých predstaviteľov, tútorov alebo sponzorov. Už v prvej prezidentskej kampani som navrhoval prijatie zákona o osobnej hmotnej zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím v mene štátu. Matovič v kampani pred nástupom do vlády v roku 2020 sľuboval jeho legislatívne ukotvenie, keď sa stal premiérom, skončilo to pri sľuboch. Koalično-opoziční politici predvádzajú pred verejnosťou ostrú verbálnu konfrontáciu viažucu sa k majetkovým podvodom a kradnutiu, no na druhej strane v skutočnosti robia všetko pre to, aby okrem nich samých neboli stíhaní ani ich politickí oponenti.

Môže sa potom bežný občan čudovať, že sa na hulváta kradne na všetkých stupňoch riadenia arogantným a drzým spôsobom a páchatelia sú si istí, že nebudú hnaní na trestnoprávnu zodpovednosť. Pri tom všetkom už milión ľudí žije v úplnej biede. A oni veselo kradnú, arogantne sa smejúc radovému človeku do tváre. Na záver tejto odpovede ešte raz zdôrazňujem: Ryba zjavne smrdí od hlavy.

• A čo hovoríte na súčasnú, veľmi výrazne rezonujúcu kauzu Lajčák – Epstein ako právny expert?

- Lajčák vyhlásil, že mu nikdy neboli poskytnuté žiadne sexuálne služby a je pripravený svoje tvrdenie potvrdiť akýmkoľvek spôsobom. Ak chce Lajčák „svoje tvrdenie potvrdiť akýmkoľvek spôsobom“, nič mu nebráni podať žalobu na ochranu osobnosti na všetky médiá, ktoré priniesli informácie zverejnené americkým ministerstvom spravodlivosti. Pokiaľ médiá v minulosti uverejňovali o mne nepravdivé informácie, ako denník Pravda, SME, Plus sedem dní, Plus jeden deň, napríklad, že som za socializmu odsúdil kňaza a iné nezmysly, museli sa ospravedlniť a zaplatiť mi, nie malé, odškodné. Ak sú informácie z Epsteinových mailov lživé, určite bude aj Lajčák na civilnom súde úspešný. Nič mu nebráni, aby dokonca podal trestné oznámenie za trestný čin ohovárania. Aj v trestnom konaní bude mu poskytnutá možnosť vyvrátiť fakty z amerického ministerstva spravodlivosti doložením konkrétnych dôkazov o ich nepravdivosti a o svojej nevine. No keď ako poradca premiéra klame v tak závažnej kauze, ku ktorej zverejňuje dokumenty práve americké ministerstvo spravodlivosti, ako má verejnosť dôverovať, že neklamal aj v pozícii ministra zahraničia a tiež počas pôsobenia v ďalších funkciách? Konal v prospech záujmov Slovenskej republiky, alebo v prospech tých, ktorí ho nalákali na mladé dievčatá a „ich sestry“? Boli, a či ešte sú, Spojené štáty americké jeho druhým zamestnávateľom? Veď bol to práve samotný Lajčák, ktorý v roku 2019 pre Epsteina zabezpečil Šefčoviča ako kandidáta Smeru na prezidenta, aby so Sorošovou kandidátkou Čaputovou vytvorili dvojičku, ktorá cez mega korupčné peniaze eliminovala vlasteneckého kandidáta v postupe do druhého kola. Z Epsteinových mailov nesporne vyplýva, že americká klanovo-korporátna skupina so svojím mediátorom Epsteinom plánovala nasadiť do prezidentských volieb na Slovensku ako svojho človeka najprv Lajčáka, ktorého potom vystriedala Šefčovičom. Ako píše Epstein, konkurenčná skupina sorošovcov plánuje nasadiť „nevýraznú osobu z tretieho sektora Čaputovú“. Jej kandidatúru hodnotil Epstein ako vtip. Modus operandi, keď sa do prezidentskej kampane nasadia dvojičky zabezpečujúce americké záujmy, sa opakuje pravidelne. Kiska – Fico, Čaputová – Šefčovič, Korčok – Pellegrini. Nech vyhrá ktorýkoľvek, americké záujmy budú nesporne zabezpečené. Podľa mailov na treťom mieste skončí „šialený proruský chlapík (Štefan Harabin)“. Šialený proruský chlapík v preklade znamená osoba, ktorá nebude hájiť americké záujmy a zatvárať oči ani nad pedofíliou a vraždami detí pre kariérny rast. Pod vplyvom týchto sorošových a epsteinových skupín sú bez najmenších pochýb aj pozície predsedu Ústavného súdu a generálneho prokurátora. Ako inak vysvetliť prijatie sľubu od Čaputovej predsedom Ústavného súdu Fiačanom, hoci nebol ukončený volebný proces v dôsledku mnou podanej ústavnej sťažnosti na neplatnosť volieb, o ktorej Ústavný súd dovtedy nerozhodol a napriek tomu Čaputovú Fiačan inauguroval za prezidentku. Rovnako je nepochopiteľné, prečo generálny prokurátor Žilinka pri takom závažnom porušení ústavnosti a zákonnosti zákona sa vôbec neunúval doteraz začať trestné stíhanie Fiačana pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa. Nepreverenie falšovaných volebných preukazov, Mistríkov podvod, keď investoval do kampane 400-tisíc a potom sa na spoločnej tlačovke doposiaľ vzdal v prospech Čaputovej, neústavná inaugurácia. Toto všetko vzbudzuje doposiaľ neobjasnenú otázku, či má kandidát zastupujúci slovenských občanov vôbec šancu sa v takomto zmanipulovanom systéme presadiť.

• Aké sú Vaše najbližšie politické a občianske plány? Pomaly sa blížia voľby, aj prezidentské...

- Prezidentská pozícia si nesporne vyžaduje v úrade hlavy štátu osobu s vysokým stupňom kredibility, čestnosti, bezúhonnosti, zároveň musí byť nositeľom absolútneho dodržiavania a rešpektovania ústavnosti, zákonnosti a spravodlivosti aj vo vzťahu k potrebám bežných ľudí. Práve osobným príkladom, svojím vzorovým správaním to vyžadovať i u ostatných ústavných činiteľov vrátane premiéra a všetkých členov vlády, predsedu parlamentu a jeho poslancov. Človek na tomto poste musí zodpovedať absolútnym kritériám čistoty, mravnosti. Slovensko už konečne potrebuje, aby sa do úradu hlavy štátu dostal človek, ktorý zastupuje a obhajuje záujmy len a len Slovenska, zahraničnopolitickú pozíciu slovenskej spoločnosti, slovenského občana, slovenskej rodiny. Aby sa Slovensko mohlo bez krviprelievania pretransformovať zo spoločensko-ekonomického koristníckeho zriadenia slúžiaceho úžernícko-mafiánskym klanovo korporátnym oligarchickým skupinám do polohy, kde centrom záujmu štátu i celej spoločnosti bude človek a jeho blaho, a nie zisk.

A práve prezident republiky má byť tou pevnosťou, vo vzťahu ku ktorej sa môže s dôverou obrátiť o pomoc každý občan a nielen tí, ktorí disponujú oligarchickými peniazmi. Už teraz sa svedomite a zodpovedne preto pripravujem na prezidentské voľby, aby som mohol naplniť hore citované kritériá v priestore Slovenskej republiky.

Dúfam, že všetky zodpovedné pronárodné sily v spoločnosti sa zjednotia a začnú intenzívne a efektívne pracovať na tom, aby sme mali konečne už slovenského prezidenta. Potom už ostane iba na voličoch, či si napokon zvolia vlastného zástupcu a nepodľahnú mediálno-volebnej manipulácii a masirácii v smere vyberania iba spomedzi marionetiek americkej oligarchie v zmysle vnúteného sloganu „voľba menšieho zla“. Slovensko potrebuje slovenského prezidenta.

pýtala sa: Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, šéfredaktorka Galantský a Šaliansky Žurnál
foto zdroj: Aktuality, TASR

Za uplynulé tri roky mandátu súčasného primátora Petra Koleka získala Galanta najviac peňazí – vyše 10 miliónov eur. Je to najúspešnejšie obdobie v histórii mesta!

Mesto Galanta prežíva mimoriadne úspešné obdobie. Za posledné tri roky sa mu podarilo získať viac ako 10 miliónov eur z eurofondov a štátnych dotácií – najvyššiu sumu, akú sa mestu podarilo získať v jednom volebnom období. O tom, ako sa tieto peniaze podarilo získať a aké projekty vďaka nim vzniknú, povedal primátor Mgr. Peter Kolek.

• Pán primátor, Galante sa v posledných rokoch darí úspešne získavať financie z rôznych grantov a dotácií. O akú sumu vlastne ide?

- Presne tak, za obdobie, odkedy som na úrade – teda približne tri roky – sme získali viac ako 10 miliónov eur. To sú len projekty zo štátneho rozpočtu a z eurofondov mimo nášho bežného rozpočtu. Úprimne, takéto niečo sa v Galante ešte nepodarilo. Mali sme v minulosti úspešných primátorov, ale toľko miliónov v jednom volebnom období ešte do mesta neprišlo.

• A to číslo sa vraj ešte môže navýšiť...

- Áno, na Neogotický kaštieľ stále čakáme, projekt je podaný. Mohlo by to byť vyhodnotené ešte tento rok, prípadne začiatkom budúceho. Ak ho získame, je to ďalších 4,269 milióna eur. A tým by sme sa dostali až na približne 14 miliónov eur.

• Kam konkrétne tieto peniaze smerujú? Môžete spomenúť aspoň niekoľko najväčších projektov?

- Určite. Najväčší projekt je jednoznačne rekonštrukcia autobusovej stanice, takmer 5,853 milióna eur. Máme už schválený projektový zámer, územné rozhodnutie je právoplatné a teraz čakáme na stavebné povolenie – to by malo prísť ešte v tomto roku. Ak všetko pôjde podľa predstáv, na jar začneme prvé práce.

• Obyvateľov však istotne zaujímajú aj projekty týkajúce sa odpadu, tie sú v Galante veľkou témou.

- Áno, aj tu sa nám podarilo získať veľa finančných prostriedkov. Jeden projekt je intenzifikácia triedeného zberu s dotáciou 517-tisíc eur a ďalší je zavádzanie množstvového zberu odpadov, čo je projekt, ktorý navždy zmení spôsob, ako nakladáme s odpadom. Ide o 23 uzamykateľných kontajnerových stojísk, očipované polopodzemné kontajnery, nové váhy, ktoré doplnia výbavu zberových vozidiel, a o špeciálne čipové karty pre obyvateľov, vďaka ktorým sa každý vývoz odpadu bude evidovať elektronicky. Cieľ je jednoduchý – platiť len za to, čo skutočne vyhodíte, a zároveň výrazne znížiť množstvo zmesového odpadu. Aj kvôli čistote sídlisk bolo nevyhnutné tieto miesta ohradiť, uzamknúť a monitorovať kamerami.

• Znie to ako modernizácia, ktorú mesto už dlhšie potrebuje. A čo kultúra?

- Najväčší kultúrny projekt je amfiteáter, kde máme eurofondy vo výške viac ako 1,1 milióna eur. A to ešte nerátam druhú etapu z dotácie štátneho rozpočtu za asi 471-tisíc – tam čakáme na vyhodnotenie. Amfiteáter má obrovský potenciál, chceme z neho spraviť moderný kultúrny priestor, ktorý bude slúžiť celému regiónu. A, samozrejme, nezabúdajme ani na naše kaštiele – Renesančný, kde beží projekt za takmer 700-tisíc eur, a čakáme aj na už spomínaný Neogotický kaštieľ.

• Peniaze však prišli aj na menšie projekty...

- Áno, popri veľkých investíciách sa nám podarilo získať aj množstvo menších, ale veľmi užitočných dotácií. Zo štátneho rozpočtu prišlo celkovo 691 836 eur a tieto peniaze smerovali do rôznych oblastí – od kultúry a mobility až po zeleň či podporu triedenia odpadu. Z eurofondov pribudli napríklad financie na nabíjacie stanice, približne 105-tisíc eur, alebo projekt Hackathon za 120-tisíc eur, vďaka ktorému vznikne inteligentný sprievodca mestskými podujatiami. Je toho naozaj veľa, dokopy sú to stovky tisíc eur. No úprimne – pre mňa je najdôležitejšie, že to obyvatelia ucítia – v lepšej doprave, v kultúre, modernom nakladaní s odpadom aj v obnove pamiatok.

zdroj: Galantské noviny/ november 2025

Aktuálne informácie zo spoločenského a politického života

Aj vďaka našim europoslancom Milanovi Uhríkovi a Milanovi Mazurekovi, ale aj ďalším poslancom z krajín EÚ, ktorým je ich vlasť drahá a ktorým sú národné záujmy vlastných krajín v meradle hodnôt postavené nad biznisom svetových finančných a nadnárodných korporácií, sa podarilo zablokovať snahu Európskej únie podpísať zmluvu s obchodným blokom Mercosur z Južnej Ameriky. Táto zmluva by totiž enormne znevýhodnila farmárov a pôdohospodárov z celej Európy, ich výrobky, produkty a vlastne by znehodnotila naše tradičné európske poľnohospodárstvo, pretože by sa tu natlačili produkty spomínaného juhoamerického združenia, ktorých kvalita ani zďaleka nemá ukotvené také prísne normy, ako ich máme nastavené v EÚ, čím by sa výrobky EÚ stali v porovnaní s ich nižšími cenami konkurencie neschopné. Navyše nepoznáme dopodrobna ich všeobecnú kvalitu, ani aktuálne výrobné, spracovateľské parametre. Poslanci Uhrík a Mazurek sa zúčastnili aj na veľkom štrajku európskych farmárov a poľnohospodárov v Bruseli, ktorých podporili v rámci celej Európy a upozornili zároveň na to, aká je práca farmárov a poľnohospodárov ťažko skúšaná a pritom nesmierne potrebná, ale práve Európskou komisiou na čele s Von der Leyenovou nedocenená. Súčasná Európska komisia je veľmi priateľská ku všetkým štátom naokolo, len nie k tým, ktorých má zastupovať. Ešte šťastie, že ako Slovensko máme zastúpenie v Európskom parlamente aj v osobách poslancov Uhríka a Mazureka, lebo progresivisti si veľmi svoje „huby" v Bruseli na obranu slovenských národných záujmov nederú. Iba ak vtedy, ak ide o neustále zdôrazňovanie potreby zásobovania Ukrajiny zbraňami, a keď ide o podporu šialeného zbrojenia v krajinách EÚ.

Bývalý minister zahraničných vecí SR Miroslav Lajčák sa podľa mediálnych zahraničných zdrojov objavil v Epsteinových spisoch vyše 800-krát!

Hoci tvrdil aj v priamom prenose v slovenskej súkromnej televíznej stanici Kanál 1, že išlo iba o priateľskú, neformálnu komunikáciu a že sa dlhé roky poznajú z rôznych obchodných stretnutí, len veľmi ťažko sa dá tomu veriť aj bežnému amatérovi, ak si podrobnejšie prečítate text viacerých mailových správ, z ktorých sa dajú okrem trápnych sexistických narážok vyčítať aj dôležité informácie s istým nádychom diplomatických úvah a analýz o našom štáte, ktoré by si určite ako minister zahraničných vecí nemal dovoliť, pretože zastáva štátny a národný záujem, a teda by nemal poskytovať ani žartom v mailoch informácie o štátnom záujme tretím osobám, ktoré by mali ostať tabu. Ale to už musia posúdiť naozaj odborníci v tomto smere. Na jeho zvýšenú „proamerickú aktivitu" napríklad upozornil ešte pred rokom 2018 bývalý sudca SR Štefan Harabin a neskôr to občania Slovenska mohli vidieť aj v priamom prenose, keď sa po príchode z USA v roku 2019 Miroslav Lajčák dosť „okato" angažoval za čo najrýchlejšie podpísanie slovensko-americkej zmluvy o vojenskej spolupráci. Jej nepodpísanie dokonca podmieňoval svojou demisiou, ktorú aj urobil. Neskôr pôsobil ako minister v demisii. Situácia okolo Lajčáka zrejme naozaj nie je jednoduchá, ale dosť vážna, pretože od októbra minulého roka sa stiahol z mnohých významných aktivít a vybehal si ešte v októbri 2025 štedro platený post poradcu v Slovenskom plynárenskom priemysle. Bolo to veľmi prezieravé, pretože pár týždňov nato v novembri 2025 celá kauza okolo Epsteinových spisov naplno prepukla vo svetových aj našich médiách. Prečo mu tak išlo o zabezpečenie si lukratívneho príjmu z SPP v predstihu...? Na to si asi každý racionálne uvažujúci človek vie dať odpoveď.

Ministerský predseda, premiér Maďarska Viktor Orbán odmieta nalievanie peňazí do Ukrajiny aj vzhľadom na nepriateľské správanie sa Ukrajiny voči európskym štátom, pokiaľ ide o dosť násilné tlačenie na verejnú mienku ľudí Európskej únie a na aktivity lídrov EÚ, aby urýchlili prijatie Ukrajiny do EÚ a aby vojská krajín NATO vytvorili stálu misiu na Ukrajine, ktorá by zabezpečila podľa Zelenského stabilnú vojenskú a spoločenskú situáciu pred Ruskom. To z hľadiska súčasného rozdelenia svetových síl, ale aj medzinárodnej diplomacie a geopolitických zákonov nie je zďaleka také jednoduché, ako si to pán Zelenský predstavuje, ktorý navyše zastáva funkciu ukrajinského prezidenta už takmer po mandáte dva roky, s odvolaním sa na to, že krajina je vo vojenskom konflikte a nie je možné zorganizovať voľby. Rusko už viackrát namietalo práve túto skutočnosť, že by chceli rokovať s novým prezidentom Ukrajiny, ktorý vzíde z riadnych občianskych volieb, a nie s vojnovým štváčom Volodymyrom Zelenským, ktorý navyše pre nich už nie je legitímnym prezidentom Ukrajiny. V súčasnosti prebiehajú mierové rokovania medzi Ruskom a Ukrajinou aj vďaka iniciatívnym krokom americkej diplomacie. Verme, že dopadnú čo najskôr k spokojnosti, aby sa prestali vyvražďovať dva slovanské národy.

Slovenská vláda opäť zabudla podporiť proslovenské a slobodné médiá, hoci práve tieto jej vo veľkej miere najmä v regiónoch pomohli vyhrať voľby

Referencie Hlasu – SD na Slovensku rapídne klesajú, zmenšili sa prakticky o 50 % od volieb v roku 2023. Dôvod takéhoto rázneho úbytku popularity na strane voličov sú nepochybne rôzne finančné škandály a neopodstatnené pracovné postupy, ale aj konanie vrcholových predstaviteľov Hlasu – SD. Napríklad minister školstva Tomáš Drucker doteraz nijako zvlášť nezmenil rozbehnuté projekty predchádzajúceho, mimochodom, veľmi mizerného ministra školstva Gröhlinga zo SAS, ktorý neukončil poriadne ani vysokoškolské vzdelanie, pretože diplomovku mal údajne „sfalšovanú“, a pokračuje v mnohých. Okrem toho práve ministerstvá pod vedením lídrov Hlasu nezrušili mnohé zmluvy s mimovládnymi organizáciami, ktoré vo vysokej miere šírili a šíria progresivistické až ultraprogresivistické názory medzi študentmi alebo aj na rôznych pracoviskách, medzi ľuďmi. Ide napríklad o ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny, ministerstvo pre regionálny rozvoj, ministerstvo školstva atď. Prečo tieto ministerstvá naďalej pokračujú v podpore prorgresivizmu, ktoré je v ostrom rozpore k politike súčasnej vlády? Na ministerstvách, ktoré patria pod riadenie Hlasu – SD, sú dodnes nevysvetlené škandalózne tendre, napr. na ministerstve zdravotníctva tender okolo záchrannej služby a minister je stále na svojom mieste. Bez faktických dôkazov zatiaľ nevyvrátil podozrenie, že ide o korupciu. Rovnako tiež bývalý minister Kmec, ktorý odstúpil pre kontroverzný nákup, má za svoje previnenie ísť pracovať do diplomatických služieb. Tak toto si určite občania nepredstavujú ako trest! Rovnako tiež určitý stupeň tzv. papalášizmu u prezidenta Pellegriniho nie je na mieste, keď neustálym spôsobom je zvýhodňovaná jeho sestra pri štátnych zákazkách a biznise a ľudia si všimli, ako sa jej začalo dariť vo firme, keď sa jej brat stal prezidentom. Ľudia, voliči nie sú slepí. Toto si veľakrát myslia mnohí politici, keď sa uvelebia vo svojich poslaneckých a ministerských kreslách. Tzv. bratríčkovanie Hlasu s progresivistami, tak ako to v súčasnosti zaznamenávame na rôznych úrovniach v parlamente, ale aj v župách či samosprávach, vyzerá tak, ako by si chcel Hlas – SD v budúcej prípadnej vláde so šimečkovcami urvať nejaké tie svoje sféry vplyvu. Len akosi zabúda na starú pravdu, že zradcom nikto neverí, dokonca ani tí nie, kvôli ktorým zradca zradil. Do parlamentných volieb ostáva rok a pol, bolo by naozaj načase, keby si ten politický neporiadok a hlavne morálne poklesky v strane Hlas – SD upratali, lebo inak môže nastať situácia, že volebné referencie budú hlboko pod požadovanou kvótou. Ale aj minister Rudolf Huliak akosi rýchlo zabudol na národné cítenie, ktorého bol plný pred voľbami. Veselo dnes nalieva desiatky miliónov eur z Tiposu do súkromných televízií JOJ a Markíza, pričom do slovenskej televízie sa horko/ťažko posunulo 750 tisíc eur. Pokiaľ ide o ostatné slobodné médiá či menšie pronárodné regionálne časopisy, tak tie nedostali vôbec nič! Vláda SR akosi veľmi rýchlo zabudla na tých, ktorí pomáhajú šíriť pronárodné informácie a podporujú slovenské záujmy v regiónoch SR a mnohé aj pomohli práve politikom súčasnej Vlády SR dostať sa k moci.

spracovala: Alena JAŠŠOVÁ, šéfredaktorka
zdroj, foto +informácie: Dennik N, Nocomment, Facebook, Tn-noviny, Tn-Nova, TASR, TA3

Bitka v slovenskom parlamente pred koncom roka 2025

Niektorí slovenskí poslanci akoby ani neboli... Nediskutujú v pléne, neprezentujú sa s návrhmi zákonov... Keby nebolo šarvátok, o mnohých ani nevieme. / *Aj takéto názory si hovoria občania-voliči medzi sebou.*

Chcete si zviditeľniť vašu firmu?

Váš Žurnál čítajte aj na internete: www.zurnaly.sk
GALANTSKÝ A ŠALIANSKY ŽURNÁL
... váš regionálny časopis, ktorý sa dobre číta...

0903 516 499
gszurnal@gmail.com

Eva - Optika Šaľa

- vyhotovíme okuliare na mieru z rôznych druhov materiálov
- opravy okuliarov
- doplnky: púzdra, retiazky, utierky, lupy, mikroskopy...

po - pia: 8,00 - 12,00 – 13,00 - 16,30
Pázmánya 16,; tel.: 031-771 69 16

Výroba a kompletný servis betónových plotov

- zameranie terénu
- samotná výroba dielov
- doprava až na miesto
- montáž

Všetky ploty sú certifikované TSÚS.
Vieme uspokojiť aj najnáročnejšieho zákazníka.
e-mail: mltrading@mltrading.sk
tel. č.: 0919 324 400

Galantský a Šaliansky Žurnál - *regionálny časopis pre okresy Šaľa a Galanta.*

Prezentačný, exkluzívny, informačný a reklamný časopis firiem, súkromných spoločností, štátnych inštitúcií, škôl, samospráv a osobností regiónu

e-mail: gszurnal@gmail.com; www.zurnaly.sk; tel.: 0903 516 499; ročník XXX.

VYDÁVA: Alena JAŠŠOVÁ - Vydavateľstvo **"HELENA"**, Dolná 5, Šaľa, IČO: 34644237, časopis registrovaný pod č.: EV 3497/09, ISSN 1339-1933 ● **Šéfredaktorka:** Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, promovaná žurnalistka, **mobil: 0903/516 499** ● Grafická príprava: **Peter Orbán - Zoxó Press**, zoxo@zoxo.sk ● INZERCIA: **denne, č. tel.: 0903 516 499, dohodou.** ● Pri opakovaní inzerátu - výrazná zľava. ● Farebná inzercia - informácie v redakcii. Redakcia si vyhradzuje právo krátenia príspevkov. ● Názory opýtaných a ďalších občanov, ktorí poskytujú informácie do periodika, nemusia byť totožné s názormi vydavateľstva a NEMOŽNO ich teda spájať. Časopis odzrkadľuje postoje, názory čitateľov a ďalších občanov, v súlade s ich právom na slobodný prejav a poskytuje im len tlačový priestor na vyjadrenie svojich myšlienok. Vydavateľ neznáša prípadné právne, resp. trestné následky, ktoré by mohli svojimi názormi, či prejavmi spôsobiť inej osobe, skupine osôb, organizácii. Každý prispievateľ- občan je na uvedené riziko upozornený, čím sa vydavateľstvo chráni pred prípadnou občianskoprávnou a trestnoprávnou zodpovednosťou za následky, ktoré by mohol občan, dopisovateľ, svojou výpoveďou, názorom, listom, či inou informáciou spôsobiť inej osobe, či skupine osôb, organizácii. Prípadné náhrady za škody (znevážením dobrého mena, urážka na cti) spôsobené vyjadrením občianskeho názoru na problém, postoj, si dotknutý subjekt preto nemôže uplatňovať voči vydavateľstvu. Jedine v tom prípade, že by tento názor vyjadril pracovník vydavateľstva.
Vychádza dvojmesačne, v prípade potreby aj mimoriadne vydania. /**Toto číslo vyšlo: 25. februára 2026.**